

కథలు

ఉపాఖ్యానము

కుచేలోపాఖ్యానం

సదాశివ సమారంభాం

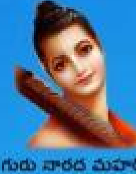
గురు దక్షిణామూర్తి

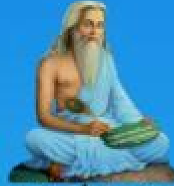
గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు శుక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

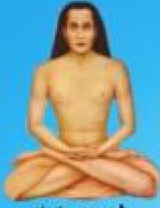

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

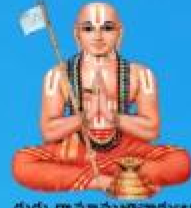
గురు బాబాజీ

గురు గౌతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

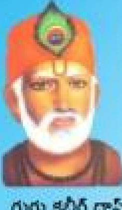
గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

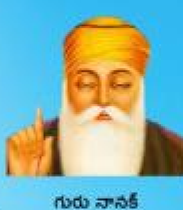
గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

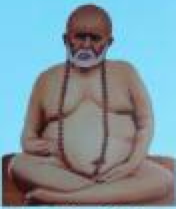

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతాం

గురు త్రైలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు అరవిందో

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India: Inc ×

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home | Vision | Mission | Goals | Benefits | Content Selection | Current Status | People | Funding | Copyright Policy | FAQ | RFP

Books Journals Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title: Ramayanam
Author:
Year: to
Subject: Any Subject
Language: Telugu
Scanning Centre: Any Centre
Clear | Search

Presentations and Report
Statistics Report
Status Report
Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

DLI

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI New!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
• Rashtrapati Bhavan • CMU-Books • Sanskrit • TTD,Tirupathi • Kerala Sahitya Akademi	• INSA	• Times of India • Indian Express • The Hindu • Deccan Herald • Eenadu • Vaartha	• Tamil Heritage Foundation • AnnaUniversity NEW!

Title Beginning with.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Author's Last Name

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమదాంధ్రభాగవతమందలి

కుచేలోపాఖ్యానము

టీకాతాత్పర్యసహితము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము

పీ ఠి క

భగవంతుఁడగు విష్ణునియుత్కర్షముం దెలుపు పురాణము గావున దీనికి భాగవతమను పేరు గలిగినది. పురాణములలో విష్ణూత్కర్షము దెలియఁజేయువానిలో భాగవత మగ్రగణ్యము. భాగవతములోని యంతర్భాగములకు స్కంధములు (బోదె) అనిపేరు. ఇట్లనుటచేత భాగవతము కల్పవృక్ష మని ధ్వని.

ఈభాగవతమును ఆంధ్రమున రచించిన బమ్మెరపోతరాజు కడపమండలములోని 'ఏకశిలానగర' మనఁబడిన యొంటిమిట్టగ్రామవాసియగు నియోగిబ్రాహ్మణుండు. కేసనలక్కమ్మల పుత్త్రుఁడు. ఈయనపుత్త్రుఁడు మల్లన. వీరిది కౌండిన్యగోత్రము. క్రీ. శ. 1373 లో జన్మించి క్రీ. శ. 1436 సంవత్సరమువఱకు జీవించెను.

కాశీఖండము, శృంగారనైషధము, హరవిలాసము మొదలగు గ్రంథములను రచించిన శ్రీనాథుండును, భోజరాజీయము, రసాభరణము, అనంతునిఛందస్సులను విరచించిన యనంతుండును, విక్రమార్కచరిత్రమును వ్రాసినజక్కనయు, జైమినిభారతంబును విరచించిన పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుండు నీతని సమకాలికులు.

పోతన నరస్తుతి కిష్టపడఁడు. ఈతఁడు వ్రాసినకావ్యములు:—ఆంధ్రభాగవతము, వీరభద్రవిజయము, భోగినీదండకము (అని వాడుక).

ఈయాంధ్రభాగవతము వేదవ్యాసుఁడు వ్రాసినసంస్కృత భాగవతమునకుఁ జాలవఱకు సరియైన తెలుఁగు. సంస్కృతము నుండి తెలుఁగునకు భారతరామాయణముల భాషాంతరీకరణముచేసిన నన్నయ, తిక్కన, ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడ, భాస్కరుఁడు మున్నగువారివలెఁగాక, ఈతఁడు మూలగ్రంథములోనికథ నేమాత్రమేని వదలికాని, మార్చికాని, క్షిప్తము చేసికాని యున్నవాఁడు కాఁడు. మాతృకలోనున్న దాని నున్నటులె తెనిఁగించెను. భగవద్విషయము వచ్చినపుడు సంస్కృతమున నున్నదానినే తెనిఁగించుటతోఁ దృప్తిఁబొందక ఇంకను తనభక్తికొలఁది విశేషముగాఁ గొన్నివర్ణనలు చేసియున్నాఁడు. మఱియు సంస్కృతమునలేని నరకాసురునితోడి సత్యభామయుద్ధము మున్నగునవి విష్ణుపురాణము మొదలయిన యితరగ్రంథములనుండి కొని తనగ్రంథమును బెంచెను. చదువువారికిని, వినువారికిని, నుద్రేకము హెచ్చుటకయి కరుణ, వీర, రౌద్రాదిరసములు వచ్చునప్పుడు సందర్భానుసారముగా నంశమును, మిగుల వృద్ధిపఱచియున్నాఁడు. కావుననే సంస్కృతమున 18000ల శ్లోకములలో నిమిడిన భాగవతము తెలుఁగున 30000ల పద్యములకు వచ్చినది.

ఈభాగవతము నీతఁడు తెనిఁగించినట్లు తెలిసి నెల్లూరుజిల్లా యందలి వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతియగుసర్వజ్ఞ సింగమనాయుఁడు దానినిఁ దన కంకితము సేయఁగోరఁగా నితఁడు సమ్మతింపఁడయ్యెనఁట. అందులకుం గినిసి యారాజు దానిని బలాత్కారముగాఁదీసికొని పాఁతిపెట్టించెనఁట. పిదప శ్రీరామమూర్తి యా

రాజేంద్రునిభార్యకు స్వప్నమునఁ గాన్పించి "నీవు మగనికి హితవు చెప్పి పోతనయాంధ్రభాగవతమును మరల నుద్ధరించునట్లు చేయవేని మీవంశమంతయు నిర్మూలముచేయుదు" ననియెనఁట. ఆమె తనస్వప్నముఁ దెలుపఁగా మగఁడువిని వెఱచి యాగ్రంథమును మరలఁ బెల్లగింపించి పోతనామాత్యు నింటికిఁ బంపెనఁట. అప్పటి కాయన మరణము నొందియుండుటంజేసి గంగనాదికవు లాగ్రంథమును బరీక్షించి భూమిలోఁ బాఁతిపెట్టిన కాలమున మన్నుదినియుఁ జెదలుపట్టియుం బాడైనభాగములను వారు పూరించిరని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. పోతనమరణకాలము వఱకును దా రచించినభాగవతము నెవ్వరికిం జూపక ప్రాణపదముగఁ దన దేవతార్చనామందిరమునఁ బదిలముగఁ దాఁచి యవసానకాలమునఁ దనపుత్త్రుఁడగు మల్లనకుఁ జెప్పెననియు, ఆమల్లన పిదపఁ జూచుతఱి నందలి తాటియాకులకు నడుమ నఘుమ బాణమను పురుగుతినియుండెననియు, అంతట నాతఁడీ గంగయాదులను వేఁడుకొని దానిని మరలఁ బూర్తిచేయించె ననియు మఱికొంద ఱూహించుచున్నారు. భాగవతభాగములు ఏకారణముచేతనైన నేమి శిథిలము కాఁగా నితరులు పూరించి రనుట స్పష్టము.

(1) ద్వితీయస్కంధములో బ్రహ్మ నారదునకు తత్త్వోపదేశము నేయుఘట్టము "పశుయజ్ఞ" అనుపద్యమునుండి } వెలిగందల నారయ

(2) తృతీయ, చతుర్థస్కంధము, ప్రథమ, ద్వితీయస్కంధములో పై వివరించినమట్టుకు సప్తమ, అష్టమ, నవమ, దశమము (పూర్వభాగము) లు	పోతన.
(3) దశమము (ఉత్తరభాగము)	వెలిగందల నారయ.
(4) ఏకాదశ, ద్వాదశములు	నారాయణాఖ్యుఁడు.

N. B.—ఈ కుచేలోపాఖ్యానము దశమస్కంధము ఉత్తరభాగమునగలదు. అది వెలిగందల నారయ రచించెను.

శైలి.—ద్రాక్షాపాకము. కోమలములగు పదములచేఁ గూర్పఁబడి కైశికీవృత్తి, ప్రధానముగాఁ గలిగియున్నది. రసము చక్కఁగాఁ బోషింపఁబడినది. భక్తిరసము వీలగు చోట్ల నెల్ల గుప్పించుటయే యీగ్రంథమునకు మెఱుఁగు. ఇందు అంత్యనియమాది చిత్రకవితాశబ్దాలంకారములు విజృంభించి వ్రాయఁబడినవి. శ్లేషానుప్రాణితములగు నర్థాలంకారముల నుపయోగించుటలోఁ బోతన కాదంబరీగ్రంథకర్తయగు భట్టబాణుని ననుకరించియున్నాఁడు. తెలుఁగు సంస్కృతములు సమముగా ననుసంధింపఁబడినవి. పోతన యిట్లు ప్రతిజ్ఞచేసి భాగవతమును వ్రాసియున్నాఁడు.

క. కొందఱకుఁ దెనుఁగు గుణ మగుఁ
గొందఱకును సంస్కృతంబు గుణ మగు రెండుం
గొందఱకు గుణము లగు నే
నందఱ మెప్పింతుఁ గృతుల నయ్యైయెడలన్.

వావిళ్ల వేంకటేశ్వరులు.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః

శ్రీమదాంధ్రభాగవతమందలి

కుచేలోపాఖ్యానము

క. హలధరుఁ డమర్త్యచరితుం
డలఘుభుజాబలుఁ డొనర్చునద్భుతకర్మం
బులు పెక్కు నాల్గుమొగములు
గలమేటియు లెక్కపెట్టఁగలఁడె నరేంద్రా. 1

టీక. హలధరుఁడు=బలరాముఁడు, అమర్త్యచరితుండు = అమానుష ప్రజ్ఞగలవాఁడు, అలఘుభుజాబలుఁడు = విస్తారమైన చేతిలావుగలవాఁడు, కర్మంబులు=చేఁతలు, నాల్గుమొగములుగలమేటి=బ్రహ్మ, కలఁడే=లేఁడు.

తాత్పర్యము. అమానుషప్రజ్ఞయు, మిక్కిలి బలమును గల యాబలరాముని ఆశ్చర్యజనకములగుకార్యంబులఁ జెప్పకొనుటకు బ్రహ్మకును దరము గాదు.

చ. అనిన మునీంద్రుఁ గన్గొని ధరాధిపుఁ డిట్లను బద్మపత్త్రలో
చనునియనంతవీర్యగుణసంపద వేమఱు విన్ననైననుం
దనియదు చిత్తమచ్యుతకథావిభవం బొకమాటు వీనుల
న్వినిన మనోజపుష్పశరవిద్ధుఁడు నైన విరామ మొందఁడే.

టీ. మునీంద్రుఁ = శుకమహర్షిని, ధరాధిపుఁడు = పరీక్షితుఁడు, పద్మపత్త్రలోచనుని = తమ్మిఱేకులవంటి కన్నులుగలకృష్ణుని, అనంతవీర్యగుణ

సంపద=నాశములేని పరాక్రమముయొక్క గుణముల భాగ్యమును, తనియదు = తృప్తిజెందనేరదు, చిత్తము = మనసు, అచ్యుతకథావిభవంబు = నాశములేని శ్రీకృష్ణుని చరిత్రముయొక్క వైభవము, వీనులకున్ = చెవులకుండ, మనోజ పుష్పశరవిద్ధుఁడు = మన్మథబాణములచేఁ గొట్టఁబడినవాఁడు, (మన్మథవికారము జెందినవాఁడుకూడ, విరామము= స్తిమితము.

తా. శ్రీకృష్ణుని బలపరాక్రమసంపదలం గూర్చి యెన్నిపర్యాయములు విన్నను ,తనివిదీఱకయున్నది. శ్రీకృష్ణునికథాశ్రవణంబుచేత కాముకుఁడుగూడ విరాగుఁడగును.

వ. అదియునుంగాక. 3

చ. హరి భజియించుహస్తములు హస్తము లచ్యుతుఁ గోరి
మ్రొక్కుత,చ్ఛిరము శిరంబు చక్రధరుఁ జేరెనచిత్తము
చిత్త మిందిరా,వరుఁ గనుదృష్టి దృష్టి మురవైరి నుతించిన
వాణి వాణి య,క్షరకథ లానుకర్ణములు కర్ణములై విల
సిల్లుఁ బో భువిన్. 4

టీ. హరి=విష్ణువును, భజియించు=కరతాళములచేఁ బొగడు, అచ్యుతున్ =నాశములేని విష్ణువును, కోరి = ఆసక్తిగొని, మ్రొక్కు=నమస్కారములొనర్చునట్టి, చక్రధరుఁజేరిన = విష్ణువున కధీనమైన, ఇందిరావరున్=లక్ష్మీదేవికి మగఁడైన విష్ణువును, దృష్టి=చూపు, మురవైరి = మురాసురునకు శత్రువైన విష్ణువును, నుతించిన = పొగడునట్టి (స్తోత్రముచేయునట్టి), అను=రుచిచూచునట్టి, విలసిల్లున్=వెలయును, పో=నిశ్చయము.

తా: మానవశరీరమందలి యేయంగమైనను విష్ణుసేవాతత్పరతఁ జెందనినాఁడు ప్రకాశింపనేరదు. భగవంతుని నామసంకీర్తనమం దాసక్తిఁ జెందినయంగములే యీలోకమునందు ప్రాధాన్యమును గాంచుననుట యెంతయుం నిశ్చయము. లాటానుప్రాసము శబ్దాలంకారము.

క. హరిపాదతీర్థసేవా
పరుఁ డై విలసిల్లునట్టిభాగవతుని వి
స్ఫురితాంగములు లంగము లా
పరమేశ్వరు నెఱుఁగ నాకుఁ బలుకు మునీంద్రా. 5

టీ. హరిపాదతీర్థసేవాపరుఁడు = విష్ణువుయొక్క పాదములయందలి తీర్థమును సేవించుటయందు దాసక్తిగలవాఁడు, ఐ విలసిల్లు = అయి ప్రకాశించు నట్టి, భాగవతుని=భగవద్భక్తునియొక్క, విస్ఫురిత=ప్రకాశించుచున్న, అంగ ములు=అవయవములు, ఎఱుఁగన్ =తెలియునట్లు, పలుకుము=చెప్పుము.

తా. విష్ణువును సేవించునట్టి భగవద్భక్తునియొక్క అవయవములే అవ యవములు గాని తక్కినవానివి కావు. కావున నాపరమేశ్వరునిమహిమలు నాకుఁ దెలియఁజెప్పుము. లాటానుప్రాసము శబ్దాలంకారము.

సీ. అనుఁడు వేదవ్యాసతనయుఁ డాయభిమన్యు
తనయునిఁ జూచి యిట్లనియెఁ బ్రీతి
జనవర గోవిందసఖుఁడు కుచేలుండు
నా నొప్పువిప్రుండు మానధనుఁడు
విజ్ఞానరాగాదివిరహితస్వాంతుండు
శాంతుండు ధర్మవత్సలుఁడు ఘనుఁడు
విజితేంద్రియుఁడు బ్రహ్మవేత్త దారిద్ర్యంబు
బాధింప నొరులఁ గార్పణ్యవృత్తి

తే. నడుగఁ బోవక తనకుఁ దా నబ్బినట్టి
కాసు పదివేలనిష్కము ల్గాఁ దలంచి
యాత్మమోదించి పుత్రదారాభిరక్ష
యొకవిధంబున నడపుచు నుండు నంత. 6

టీ. అనుడున్=అని పరీక్షితుఁ డడుగఁగా, వేదవ్యాసతనయుఁడు= శుకమహర్షి, ఆయభిమన్యుతనయునిన్=పరీక్షితుని, ప్రీతిన్ = ఆదరముతో,

జనేవర = రాజా! గోవిందసఖుఁడు = కృష్ణునిచెలికాఁడు - కుచేలుఁడు, మాన ధనుఁడు = గౌరవమే ధనముగాఁ గలవాఁడు, విజ్ఞాన = తెలియుట, రాగ = కోరిక, ఆది మొదలుగాఁగలవానిచే విడువఁబడిన మనస్సుగలవాఁడు, శాంతుఁడు = ఓర్పుగలవాఁడు, ధర్మవత్సలుఁడు = ధర్మమునందుఁ బ్రేమగల వాఁడు, ఘనుఁడు=గొప్పవాఁడు, విజిత = జయింపఁబడిన, ఇంద్రియుఁడు = ఇంద్రియములు గలవాఁడు, బ్రహ్మవేత్త = బ్రహ్మనెఱింగినవాఁడు, కార్పణ్య వృత్తిక్ = లుబ్ధత్వముచేత, అబ్బినట్టికాసు = చిక్కినట్టికాసును, నిష్క ముల్ =బంగారు నాణెములుగా, ఆత్మక్ = మనస్సునందు, మోదించి=సంతో షించి, పుత్ర = కొడుకులయొక్కయు, దార = భార్యయొక్కయు, అభి రక్షక్ =కాపాడుటను.

తా. కృష్ణునిచెలికాఁడగు నిరుపేదయైనకుచేలుండు తాను పరమ దరిద్రుండయ్యు దారపుత్రాదుల భరింప నొకరినడుగఁ గడులజ్జితుండై తన కుండు కొంచెమునే గొప్పగా నెంచియుండఁగా.

సీ. లలితపతివ్రతాతిలకంబు వంశాభి
జాత్య తద్భార్య దుస్సహదరిద్ర
పీడచేఁ గడు నొచ్చి పెదవులు దడుపుచు
శిశువు లాఁకటిచిచ్చుచేఁ గృశించి
మలమల మాఁడుచు మానసం బెరియంగఁ
బట్టెఁ డో రెము మాకుఁ బెట్టు మనుచుఁ
బత్రభాజనయుత పాణులై తనుఁ జేరి
వేఁడ వీనులు చుఱుఁ జూఁడినట్టు

తే. లైన నొకనాఁడు వగచి నిజాధినాథుఁ
జేరి యిట్లని పలికె నోజీవితేశ
తట్టు ముట్టాడునిట్టి పేదఱికమిట్లు
నొంప దీని కుపాయ మూహింపవైతి. 7

టీ. లలిత=ఒప్పుచున్న, పతివ్రతాతిలకంబు = పతివ్రతలలో సత్తము రాలు, వంశాభిజాత్య = మంచికులమునందుఁబుట్టినది, తద్భార్య = ఆకుచేలుని పెండ్లము, దుస్సహ = ఓర్వరాని, దరిద్రపీడచేఁ = పేదఱికమువలని బాధ చేత, కడునొచ్చి=మిక్కిలి బాధపడి, శిశువులు=బిడ్డలు, ఆఁకటిచిచ్చుచేఁ= ఆఁకలిమంటచేత, కృశించి = చిక్కి, మానసంబు = మనస్సు, ఎరియంగఁ = మండఁగా, పట్టెఁడు = పిడికెఁడు, ఓరెము=అన్నము, మాకుఁ = బిడ్డలకనుట, పత్త్రభాజనయుతపాణులై = విస్తరాకులతోఁ గూడినచేతులు గలవారలై, తనుఁ = తల్లిని, చేరి = పొంది, వేఁడఁ = ప్రార్థింపఁగా, వీనులు = చెవులు, చుఱుఁ = చుఱచుఱయని, చూఁడినట్లు = కాల్చినట్లు, వగచి = దుఃఖించి, నిజఅధినాథుఁ = తనమగని - కుచేలుని, చేరి = పొంది, ఓజీవితఈశ = ఓ ప్రియుఁడా! తట్టుముట్టాడు ఇట్టిపేదఱికము = మిక్కిలి చుట్టుకొన్న యిట్టి బీదతనము, నొంపఁ=బాధింపఁగా, ఊహింపవైతివి=ఆలోచింపవైతివి.

తా. మిక్కిలి పతివ్రత యైన ఆకుచేలునిభార్య బీదఱికముచేత బాధింపఁబడి, బిడ్డలు ఆఁకలిచే మలమల మాఁడుచుఁ బట్టెఁడన్నముఁ బెట్టు మని విస్తళ్లు చేతఁ బట్టి వేఁడఁగా నామె మిక్కిలి దుఃఖించి తనమగనిఁ జూచి ప్రాణనాథా ఇట్టిపేదఱికమును బోఁగొట్టుటకు నుపాయము నాలో చింపకపోతివి.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 8

తే. బాల్యసఖుఁ డైనయప్పద్మపత్త్రనేత్రుఁ
గాన నేఁగి దారిద్ర్యాంధకారమగ్ను
లైనమము నుద్ధరింపుము హరికృపాక
టాక్షరవిదీప్తి వడసి మహాత్మ నీవు. 9

టీ. మహాత్ ఆత్మ = గొప్పప్రభావము గలవాఁడా, కుచేలునిసంబోధ నము. నీవు, బాల్యసఖుఁడు = చిన్ననాఁటిస్నేహితుఁడు, ఐనఅప్పద్మపత్త్ర నేత్రుఁ = ఆయిసట్టి యాతామర ఱేకులవంటికన్నులు గలవానిని-కృష్ణుని.

కానన్=చూచుటకు, ఏఁగి=పోయి, దారిద్ర్యఅంధకారమగ్నులు = పేదఱికమను చీఁకటియందు మునిఁగినవారు, అయినమమున్ = అయినట్టిమమ్ము, (భార్యను బిడ్డలననుట.) హరికృపాకటాక్షరవిదీప్తిన్ = కృష్ణుని దయతోఁడి చూపనెడు సూర్యునికాంతిని, పడసి=పొంది, ఉద్ధరింపుము=లేవనెత్తుము.

తా. నీవు కృష్ణునిదగ్గఱకుఁ బోయి ఆయన యనుగ్రహము నొంది పేదఱికముచేఁ బీడింపఁబడిన మమ్ముఁ గాపాడుము.

వ. మఱియును. 10

చ. వరదుఁడు సాధుభక్తజనవత్సలుఁ డార్తశరణ్యుఁ డిందిరా
వరుఁడు దయాపయోధిభగవంతుఁడుకృష్ణుఁడుదాఁగుశస్థలీ
పురమున యాదవప్రకరముల్భజియింపఁగనున్న వాఁడుమీ
రరిగిన మిమ్ముఁజూచి విభుఁ డప్పుడయిచ్చు ననూనసంపదల్.

టీ. వరదుఁడు=వరముల నిచ్చువాఁడు, సాధుభక్తజన వత్సలుఁడు = సత్పురుషులయందును భక్తిగల జనులయందును దయ గలవాఁడు, ఆర్తశరణ్యుఁడు = దుఃఖము గలవారికి దిక్కైనవాఁడు, ఇందిరావరుఁడు = లచ్చిమగఁడు, దయాపయోధి = దయకు సముద్రుఁడు, యాదవప్రకరముల్ = యాదవులయొక్క సమూహములు, భజియింపఁగన్ = కొలువఁగా, మీరు, (కుచేలుఁడనుట) విభుఁడు=ప్రభువైనకృష్ణుఁడు, అనూన = తక్కువకాని, ఎక్కువసంపదను, ఇచ్చున్.

తా. వరముల నిచ్చువాఁడును, సత్పురుషులయందును భక్తులయందును దయగలవాఁడును, దుఃఖముగలవారిని రక్షించువాఁడును, మిక్కిలిదయగల వాఁడును అయిన కృష్ణుఁడు యాదవులతోఁ గుశస్థలియను పట్టణమున నున్న వాఁడు, అచ్చటికి నీవు పోయినయెడల నెక్కుడుసంపదలనిచ్చును.

మ. కలలోనం దను మున్నెఱుంగనిమహాకష్టాత్ముఁ డై నట్టిదు
ర్బలుఁ డాపత్సమయంబున న్నిజపదాబ్జాతంబులుల్లంబులోఁ

దలఁపందా మది మెచ్చియార్తిహరుఁడై తన్నైన నిచ్చున్ సుని
శ్చలభక్తిన్ భజియించువారి కిడఁడే సంపద్విశేషోన్నతుల్.

టీ. కలలోనన్ = స్వప్నమందైనను, తనున్=తన్ను, (కృష్ణుని), మున్ను = పూర్వము, ఎఱుంగనిమహాత్ కష్టఆత్ముఁడు = తెలియని మిక్కిలి కఠినమైన మనస్సు కలవాఁడు, ఐనట్టి, దుర్బలుఁడు = బలములేనివాఁడు, ఆపత్ సమయంబునన్ = ఆపత్కాలమునందు, నిజ=తనదైన, పదాబ్జాతంబులు = కమలములవంటి పాదములను, ఉల్లంబులోన్=మనస్సునందు, తలఁపన్=ధ్యానముచేయఁగా, తాన్, మదిన్ = మనస్సునందు, మెచ్చి, ఆర్తిహరుఁడై = దుఃఖమును బోఁగొట్టువాఁడై, తన్నున్, ఐనన్, ఇచ్చున్, సునిశ్చలభక్తిన్=మిక్కిలి చలింపనిభక్తిచేత, భజియించువారికిన్ = సేవించువారికి, సంపత్ విశేష ఉన్నతుల్ = సంపదయొక్క అతిశయముచే నైన గొప్పతనములను, ఇడఁడు ఏ=ఇయ్యఁడా?—ఇచ్చుననిభావము.

తా. ఆకృష్ణుఁడు ఎన్నఁడును తన్ను ధ్యానముచేయనివాఁడుఁగూడ ఆపత్కాలమునందు ఒకపర్యాయము మనస్సులో ధ్యానముచేసినంత నేయేమి యడిగినను ఇచ్చును. భక్తితోఁ గొల్చువారికి నిచ్చునని చెప్పవలయునా? కావ్యార్థాపత్తి అలంకారము.

క. అని పలికిన నమ్మానిని
సునయోక్తుల కలరి భూమిసురుఁ డాకృష్ణున్
గన నేఁగుట యిహపరసా
ధన మగు నని మదిఁ దలంచి తన సతితోడన్. 13

టీ. అమ్మానిని=ఆస్త్రీయొక్క, సునయఉక్తులకున్ = మిక్కిలి నీతితోడిమాటలకు, అలరి = సంతోషించి, కనన్ = చూచుటకు, ఏఁగుట = పోవుట, ఇహపరసాధనము=ఈలోకమును నాలోకమును సాధించునది.

తా. అట్లు చెప్పినభార్యమాటలకు సంతోషించి ఆకుచేలుఁడు కృష్ణుని జూచుటచే నీలోకమునందును బరలోకమునందును సౌఖ్యము గలుగునని తలంచి తనభార్యతో నిట్లనియె.

తే. నీవు సెప్పినయట్ల రాజీవనేత్రు
పాదపద్మంబు లాశ్రయింపంగఁ జనుట
పరమశోభన మాచక్రపాణి కిపుడు
గాను కేమైనఁ గొంపోవఁగలదె మనకు. 14

టీ. రాజీవనేత్రుపాదపద్మంబులు = కృష్ణునితామరలవంటియడుగులను, ఆశ్రయింపంగన్ = కొలుచుటకు, చనుట = పోవుట, పరమశోభనము = మిక్కిలి మేలు, ఆచక్రపాణికిన్ = ప్రసిద్ధమైన చక్రమును చేతఁ గలవానికి- కృష్ణునకు, కానుక=నజరు, కొనిపోవన్ = తీసికొనిపోవుటకు, కలదు ఏ=ఉన్నదా?

తా. నీవు చెప్పినట్లు కృష్ణుని సేవించుటకుఁ బోయెదను. కృష్ణునకుఁ గానుకగా తీసికొనిపోవుట కేమైననున్నదా?

తే. అనిన నయ్యింతి యౌఁ గాక యనుచు విభుని
శిథిలవస్త్రంబుకొంగునఁ బృథుకతండు
లమ్ము లొకకొన్ని ముడిచి నెయ్యమున ననుపఁ
జనియె గోవిందదర్శనోత్సాహి యగుచు. 15

టీ. అయ్యింతి=ఆస్త్రీ, (కుచేలునిభార్య.) ఔఁగాక=అట్లే కానిమ్ము విభుని=మగనియొక్క, శిథిల=చినిఁగిన, కొంగునన్=చెఱఁగునందు, పృథుకతండులములన్ = అడుకులగింజలను, ఒకకొన్ని=కొంచెము, ముడిచి = మూఁటగట్టి, నెయ్యమునన్=ప్రీతితో, అనుపన్=పంపఁగా, గోవిందదర్శన ఉత్సాహి = కృష్ణునియొక్క చూచుటయందు సంతోషముకలవాఁడు, చనియెన్ = పోయెను.

తా. అని కుచేలుఁ డడుగఁగా నతనిభార్య యట్లె కానిమ్మని మగని వస్త్రమున నడుకులు కొన్ని మూఁటగట్టి పంపఁగాఁ గుచేలుఁడు కృష్ణునిఁ జూచుటకు సంతోషముతోఁ బోయెను.

వ. అట్లు చనుచుం దనమనంబున. 16

సీ. ద్వారకానగరంబు నేరీతిఁ జొత్తును
  భాసురాంతఃపురవాసి యైన
యప్పుండరీకాక్షు నఖిలేశు నెబ్భంగి
  దర్శింపఁ గలనొ తద్ద్వారపాలు
రెక్కడివిప్రుఁడ విందేల వచ్చెద
  వని యడ్డపెట్టిరే నపుడు వారి
కేమైనఁ బరిదాన మిచ్చి చొచ్చెద నన్న
  నూహింప నర్థశూన్యుండ నేను
తే. ఐన నాభాగ్య మతనిదయార్ద్రదృష్టి
 గాక తలపోయఁగా నొండు గలదె యాతఁ
 డేల నన్ను నుపేక్షించు నేటిమాట
 లనుచు నాద్వారకాపుర మతఁడు సొచ్చి. 17

టీ. చొత్తును = ప్రవేశింతును, భాసుర అంతఃపురవాసి=ప్రకాశించుచున్న యంతఃపురమునం దున్నవాఁడు, అప్పుండరీకాక్షున్=ఆ తెల్లదామరలవంటి కన్నులు గలవానిని, అఖిల ఈశున్=ఎల్లవారికిఁ బ్రభువైన కృష్ణుని, ఎబ్భంగిన్ = ఏవిధమున, దర్శింపన్ గలనో = చూడఁగలనో, తత్ ద్వారపాలురు = ఆతనివాఁకిలి కావలివారు, అడ్డపెట్టిరేని = అడ్డగించిన పక్షమున, వారికిన్ = ఆద్వారపాలకులకు, పరిదానము = ఈనాము ఊహింపన్ = ఆలోచింపఁగా, అర్థశూన్యుండన్ = ధనములేనివాఁడను, నాభాగ్యము = నాయదృష్టము, అతనిదయార్ద్రదృష్టి = అతనిదయచేఁ దడిసినచూపు, తలపోయఁగాన్ = ఆలోచింపఁగా, ఒండు = వేఱు, కలదే = కలదా? లేదనిభావము. అతఁడు = ఆకృష్ణుఁడు, నన్నున్ = కుచేలుని, ఉపేక్షించున్=ఒప్పరికించును, ఏటిమాటలు = ఎక్కడిపలుకులు.

తా. నేను ద్వారకకుఁబోయి అంతఃపురములో నున్నకృష్ణుని [illegible] చూడఁగలను? అచ్చటఁ గావలివారలు నీవెక్కడివాఁడ వని యడ్డగించిన

పక్షమున వారి కేమైన నిచ్చి పోవుటకు నేను పేదవాఁడను. అయినప్పటికిని ఆయనదయయె నాభాగ్యము గనుక నన్నతఁడు ఆదరింపకపోఁడని తలంచుచు, ద్వారకాపట్టణమునకుఁ బోయి.

వ. ఇట్లు ప్రవేశించి రాజమార్గంబునం జని చని కక్ష్యాంతరంబులు గడచి చని ముందట. 18

టీ. ప్రవేశించి=చొచ్చి, కక్ష్యాంతరంబులు=తొట్టికట్లను, కడచి = దాఁటి, చని = పోయి, ముందటన్ = ఎదుట.

సీ. విశద మై యొప్పుషోడశసహస్రాంగనా
కలితవిశాలసంగతిఁ దనర్చి
మహనీయతపనీయమణిమయగోపుర
ప్రాసాదసౌధహర్మ్యములు సూచి
మనము బ్రహ్మానందమును బొందఁ గడు నుబ్బి
సంతోషబాష్పము ల్జడిగొనంగఁ
బ్రకటమై విలసిల్లు నొకవధూమణిమంది
రమున నింతులు చామరములు వీవఁ

తే. దనరు మృదుహంసతూలికాతల్పమందుఁ
దానుఁ బ్రియయును బహువినోదములఁ దనరి
మహితలావణ్యమన్మథమన్మథుండు
ననఁగఁ జూపట్టు పుండరీకాయతాక్షు. 19

టీ. విశదము =స్వచ్ఛము, ఐ౽ప్పు = అయిప్రకాశించునట్టి, షోడశ సహస్ర = పదునాఱువేల, అంగనా = స్త్రీలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విశాల = అధికమైన, సంగతిన్ = సంబంధముచేత, తనర్చి = ఒప్పి, మహనీయ = పూజింపఁదగిన, తపనీయ = బంగారముయొక్క, మణిమయ = రత్నములయొక్కయు వికారములయిన, గోపుర ప్రాసాద = రాజగృహములను, సౌధ = మేడలను, హర్మ్యములు = ధనవంతులగృహములను, చూచి, మనము = మనస్సు, బ్రహ్మ ఆనందము = గొప్పసంతోష

మును, పొందక = పొందఁగా, కడుక = మిక్కిలి, ఉబ్బి = ఉబికి, సంతోష బాష్పముల్ = సంతోషముచేఁ గలిగిననీళ్లు, జడిగొనంగ = ఎడతెగకుండఁగా, ప్రకట = ప్రసిద్ధము, ఐ విలసిల్లు = అయి ప్రకాశించునట్టి, ఒకవధూమణి = ఒకస్త్రీరత్నముయొక్క, మందిరమునన్ = ఇంటియందు, ఇంతులు = స్త్రీలు, చామరములు = వింజామరలను, వీవఁగ = విసరఁగా, తనరు = ప్రకాశించునట్టి, మృదు = మెత్తని, హంసతూలికాతల్పమందున్ = హంసల యీఁకలతోఁ జేయఁబడిన పాన్పునందు, తానున్ = కృష్ణుఁడును, ప్రియయును = భార్యయును, బహువినోదములన్ = పెక్కుక్రీడలచేత, తనరి = ఒప్పి, మహిత = పూజింపఁబడిన, లావణ్య = చక్కఁదనముచేత, మన్మథమన్మథుండు = మన్మథునికి మన్మథుఁడైనవాఁడు, (మన్మథునికంటెఁ జక్కనివాఁడు.) అనఁగన్ = అనునట్లు, చూపట్టు = కనఁబడునట్టి, పుండరీక ఆయత అక్షున్ = తెల్లతామరవలె వెడల్పయిన కన్నులు గలవానిని.

తా. పదునాఱువేలస్త్రీలకు నుండుటకుఁ దగి మిక్కిలి గొప్పదైన బంగారుచేతను, మణులచేతను గట్టఁబడిన గోపురములను మేడలను జూచి ఆ కుచేలుఁడు మిక్కిలి సంతోషించి పోవుచు ఒకస్త్రీగృహమునందు స్త్రీలు చామరములు వీచుచుండఁగా హంసతూలికాతల్పమునందుఁ దాను భార్యయును వినోదించుచున్న మిక్కిలి చక్కనివాఁడైనకృష్ణుని.

సీ. ఇందీవరశ్యాము వందితసుత్రాముఁ
గరుణాలవాలు భాసురకపోలు
గౌస్తుభాలంకారుఁ గామితమందారు
సురుచిరలావణ్యు సురశరణ్యు
హర్యక్షనిభమధ్యు నఖిలలోకారాధ్యు
ఘనచక్రహస్తు జగత్ప్రశస్తు
ఖగకులాధిపయానుఁ గౌశేయపరిధానుఁ
బన్నగశయను నబ్జాతనయను

తే. మకరకుండలసద్భూషు మంజుభాషు
నిరుపమాకారు దుగ్ధసాగరవిహారు
భూరిగుణసాంద్రు యదుకులాంభోధిచంద్రు
విష్ణు రోచిష్ణు జిష్ణు సహిష్ణు గృష్ణు. 20

టీ. ఇందీవరశ్యాముఁ = నల్లకలువలవలె నల్లనివానిని, వందితసుత్రాముఁ=నమస్కరించుచున్న ఇంద్రుఁడు కలవానిని, కరుణాలవాలుఁ = దయకుస్థానమైన వానిని, భాసురకపోలుఁ = ప్రకాశించుచున్న చెక్కిళ్లు గలవానిని, కౌస్తుభ అలంకారుఁ=కౌస్తుభరత్నము సొమ్ముగాఁగలవానిని, కామితమందారుఁ=కోరఁబడిన వస్తువులకుఁ గల్పవృక్షమైనవానిని, సురుచిర లావణ్యుఁ=మిక్కిలి మనోహరమైన చక్కఁదనము గలవానిని, సుర శరణ్యుఁ=దేవతలకు రక్షకుఁడైనవానిని, హర్యక్షనిభమధ్యుఁ = సింహము నడుమువంటి నడుము గలవానిని, అఖిలలోక ఆరాధ్యుఁ = ఎల్లజనులచేఁ బూజింపఁదగినవానిని, ఘనచక్రహస్తుఁ = గొప్పచక్రాయుధము చేతి యందుఁ గలవానిని, జగత్ ప్రశస్తుఁ=లోకములచేఁ బొగడఁబడినవానిని, ఖగకుల అధిపయానుఁ = పక్షులసమూహమునకు రాజైన గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁగలవానిని, కౌశేయపరిధానుఁ=పట్టువస్త్రము కట్టుపుట్టము గాఁగలవానిని, పన్నగశయనుఁ=పాము పాన్పుగాఁగలవానిని, అబ్జాతనయనుఁ = కమలమువంటి కన్నులుగలవానిని, మకరకుండలసత్ భూషుఁ = మొసలిమోమువలెఁ జేయఁబడిన పోఁగులు మంచిసొమ్ముగాఁగలవానిని, మంజుభాషుఁ =చక్కనిమాటలు గలవానిని, నిరుపమ ఆకారుఁ = సాటిలేని ఆకారముగలవానిని, దుగ్ధసాగర = పాలసముద్రమునందు విహారుఁ =క్రీడించువానిని, భూరిగుణసాంద్రుఁ = గొప్పగుణములచే నిండినవానిని, యదుకుల అంభోధి చంద్రుఁ = యదువంశమను సముద్రమునకుఁ జంద్రుని, విష్ణుఁ = వ్యాపించువానిని, రోచిష్ణుఁ = ప్రకాశించువానిని, జిష్ణుఁ = జయము స్వభావముగాఁ గలవానిని, కృష్ణున్ = కృష్ణుని.

తా. కృష్ణుని. అంత్యానుప్రాసము అలంకారము.

మ. కని డాయంజనునంతఁ గృష్ణుఁడు దళత్కంజాక్షుఁ డప్పేదవి
ప్రుని నశ్రాంతదరిద్రపీడితుఁ గృశీభూతాంగుఁ జీర్ణాంబరున్
ఘనతృష్ణాతురచిత్తు హాస్యనిలయు న్ఖండోత్తరీయు న్కుచే
లుని నల్లంత నెచూచి సంభ్రమవిలోలుండై దిగెన్ దల్పమున్.

టీ. కని=చూచి, డాయన్ =దగ్గఱకు, చనునంత, దళత్ =వికసించిన, కంజాక్షుఁడు=తామరవంటి కన్నులుగలవాఁడు, అశ్రాంత=ఎల్లప్పుడును, దరిద్ర = పేదఱికముచే, పీడితున్ = పీడింపఁబడినవానిని, కృశీభూత = చిక్కిన, అంగున్ = దేహముగలవానిని, జీర్ణ అంబరున్ = చినిఁగిన గుడ్డలుగలవానిని, ఘనతృష్ణ ఆతురచిత్తున్=మిక్కిలి యాశచేఁ బీడింపఁబడుచున్న మనస్సుగల వానిని, హాస్య=పరిహాసమునకు, నిలయున్ = ఆస్పదమైనవానిని, ఖండఉత్తరీయున్ = తునుకలైన అంగవస్త్రముగలవానిని-కుచేలుని, అల్లంతన్ ఎ=కొంచెము దూరముననే, చూచి, సంభ్రమ=వేగిరపాటుచే, విలోలుండై = కదలుచున్నవాఁడై. తల్పమున్ = పాన్పునుండి, దిగెన్.

తా. అట్లు కృష్ణునిఁ జూచి, దగ్గఱకుఁ బోవునంతలోఁ గృష్ణుఁడు పేదబ్రాహ్మణుని (కుచేలుని) చూచి వేగిరపడి పాన్పునుండి దిగి.

క. కర మర్థి నెదురుగాఁ జని
పరిరంభణ మాచరించి బంధుస్నేహ
స్ఫురణం దోడ్తెచ్చి సమా
దరమునఁ గూర్చుండఁ బెట్టెఁ దనతల్పమునన్. 22

టీ. కరము = మిక్కిలి, అర్థిన్ = ప్రీతితో, పరిరంభణము = కౌఁగిలింతను, ఆచరించి=చేసి, బంధుస్నేహస్ఫురణన్=చుట్టమునందలి స్నేహము యొక్క ప్రకాశముతో, తోడ్తెచ్చి = వెంటఁబెట్టుకొనివచ్చి, సమాదరమునన్=మిక్కిలి ప్రేమతో.

తా. కృష్ణుఁడు మిక్కిలి ప్రీతితో నెదురుగాఁ బోయి కుచేలుని కౌఁగిలించుకొని చుట్టమునువలెఁ దీసికొనివచ్చి తనపాన్పునందుఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొనెను.

తే. అట్లు కూర్చుండఁ బెట్టి నెయ్యమునఁ గనక
కలశసలిలంబుచేఁ గాళ్లు గడిగి భ క్తిఁ
దజ్జలంబులు దనమ స్తకమునఁ దాల్చి
లలితమృగమదఘనసారమిళితమైన. 23

టీ. నెయ్యమునన్ = ప్రీతితో, కనకకలశసలిలంబుచేన్ = బంగారు చెంబునందలి నీటిచేత, తజ్జలంబులు=ఆనీళ్లను, మ స్తకమునన్=తనతలయందు, తాల్చి=ధరించి, లలిత=మనోహరమైన, మృగమద=కస్తూరితోను, ఘనసార= పచ్చకర్పూరముతోను, మిళితము=కూడినది, ఐన=అయినట్టి.

తా. కృష్ణుఁడు కుచేలునిఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని ప్రీతితో నాతని పాదములను గడిగి ఆనీళ్లను తలపైఁ జల్లుకొని కస్తూరితోఁ గూడినదియైన.

తే. మలయజము మేన జొబ్బిల్ల నలఁది యంత
శ్రమము వాయంగఁ దాళవృంతమున విసరి
బంధురామోదకలితధూపంబు లొసఁగి
మించుమణిదీపముల నివాళించి మఱియు. 24

టీ. మలయజము=గంధమును, మేనన్=దేహామునందు, జొబ్బిల్లన్ = నిండునట్లు, అలఁది=పూసి, అంతన్=పిమ్మట, శ్రమము=బడలిక, పాయం గన్=పోవునట్లు, తాళవృంతమునన్=విసనకఱ్ఱచేత, విసరి=వీచి, బంధుర = మనోహరములైన, ఆమోదకలిత=వాసనలతోఁగూడిన, ధూపములు, ఒసఁగి= ఇచ్చి, మించు=ప్రకాశించునట్టి, మణిదీపములన్=రత్నాలదీపములచే, నివా ళించి=ఆరతెత్తి, మఱియు.

తా. దేహమంతయు గంధముపూసి విసనకఱ్ఱచే విసరి, ధూపదీపంబు లొసఁగి.

వ. సురభికుసుమమాలికలు సిగముడిం దుఱిమి కర్పూరమిళిత తాంబూలంబు లిడి ధేనువు నొసంగి సాదరంబుగా స్వాగ తం బడిగిన నప్పు డవ్విప్రునకు మేనం బులకాంకురంబు లంకురింప నానందబాష్పజలబిందుసందోహంబు డయ్యె నట్టి

రెయెడం బద్మలోచనుండు మన్నించు నంగనామణియగు
రుక్మిణి కరకంకణంబులు మొరయం జామరములు వీవం
దజ్జాతవాతంబు ఘర్మసలిలంబు నివారించుచుండం జూచి
శుద్ధాంతకాంతానివహంబులు తమమనంబుల నద్భుతం
బంది యి ట్లనిరి. 25

టీ. సురభికుసుమమాలికలు = మంచివాసనగలపూలదండలను, సిగ
ముడిన్ = జుట్టుముడియందు, తుఱిమి = దోఁపి, కర్పూరమిళితతాంబూలం
బులు = పచ్చకర్పూరముతోఁ గూడినతాంబూలములను, ఇడి = ఇచ్చి,
ధేనువున్ = (మధుపర్కము కొఱకైన) ఆవును, ఒసంగి = ఇచ్చి, సాదరం
బుగాన్ = ప్రీతితోఁగూడునట్లుగా, స్వాగతంబు = మంచిరాకను, అడిగినన్,
అవ్విప్రునకు=ఆకుచేలునకు, మేనన్ = దేహమునందు, పులకఅంకురంబులు =
మొలకలవంటిగగుర్పులు. అంకురింపన్ = కలుగఁగా, ఆనందబాష్పజలబిందు
సందోహంబు = సంతోషముచేఁ గలిగిన కన్నీళ్లబిందువుల సమూహమున
మునింగినవాఁడు, అయ్యెన్. అట్టియెడన్ = ఆసమయమునందు, బద్మలోచ
నుండు=కృష్ణుఁడు, మన్నించు = గౌరవించు, అంగనామణి = స్త్రీరత్న
మగురుక్మిణీదేవి, కరకంకణంబులు = చేతికడియములు, మొరయన్ =
ధ్వనించునట్లు, చామరములు=వింజామరలను, వీవన్=విసరఁగా, తత్ జాత
వాతంబు = ఆచామరములవలనఁగలిగిన గాలి, ఘర్మసలిలంబు = చెమటనీటిని,
నివారించుచుండన్ = పోఁగొట్టుచుండఁగా, శుద్ధాంతకాంతానివహంబులు =
అంతఃపురమునందలి స్త్రీజనుల సమూహములు, అద్భుతంబు = ఆశ్చర్యమును,
అంది=పొంది.

ఉ. ఏమితపంబుచేసెనొకో యీధరణీదివిజోత్తముండు తొ
ల్బామున; యోగివిస్ఫురదుపాసనుఁడై తనరారు నీజగ
త్స్వామి రమాధినాథునిజతల్పమున న్వసించియున్నవాఁ
డీమహనీయమూర్తి కెనయే మునిపుంగవు లెంతవారలున్.

టీ. ఈధరణీదివిజోత్తముండు = ఈబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడైన కుచేలుఁడు,
తొల్ బామునన్ = పూర్వజన్మమునందు, యోగివిస్ఫురత్ ఉపాసనుఁడు

ఏ=ఋషులయొక్క ప్రకాశించుచున్న ఉపాసనగలవాఁడై, తనరారు=ఒప్పుచున్న, ఈజగత్స్వామి=ఈలోకములకుఁ బ్రభువైన, రమాధినాథు = లచ్చిమగఁడైన కృష్ణునియొక్క, నిజతల్పమునన్ = తనదగుపాన్పునందు, ఈ మహనీయమూర్తికిన్=పూజింపఁదగిన యాకారము గలవానికి, మునిపుంగవులు=ఋషిశ్రేష్ఠులు, ఎంతవారలున్=ఎంతగొప్పవారలును, ఎనయే = సాటియా? కా రనిభావము.

తా. ఈబ్రాహ్మణోత్తముఁడు పూర్వజన్మమున నెంత పుణ్యముచేసెనో తెలియదు. యోగులచే ధ్యానింపఁబడువాఁడును, లోకములకుఁబ్రభువును, లక్ష్మికి మగఁడైన యీకృష్ణునిపాన్పునం గూర్చుండి యున్నాఁడు. ఎంతటి గొప్పఋషులును వీనికి సమానులు కారు.

వ. అదియునుం గాక. 27

తా. అట్లు కృష్ణుఁడు కుచేలుని బూజించుటయే కాక.

చ. తనమృదుతల్పమందు వనితామణి యైనరమాలలామఁపొం
దును నెడగాఁ దలంపక యదుప్రవరుం డెదురేఁగి మోదము
న్దనుకఁగఁ గౌఁగిలించి యుచితక్రియలం బరితుష్టుఁ జేయుచు
న్వినయమున న్భజించె ధరణీసురుఁ డెంతటిభాగ్యవంతుఁడో.

టీ. తనమృదుతల్పమందున్ = తనమెత్తనిపాన్పునందు, వనితామణి= స్త్రీరత్నము, ఐనరమాలలామపొందున్ = అయిన యుత్తమురాలగు లక్ష్మీదేవియొక్క కూడికయు. ఎడ = దూరము, కాన్ = అగుటనుకూడ, తలంపక=ఎన్నక, యదుప్రవరుండు=యాదవులలోశ్రేష్ఠుఁడైన కృష్ణుఁడు, ఏగి = పోయి, మోదమున్=సంతోషమును, తనుకఁగన్=కలుగునట్లు, ఉచితక్రియలన్=తగినపనులచేత, పరితుష్టున్=సంతోషించినవానిని, వినయమునన్=అడకువచేత, భజించెన్=సేవించెను. ధరణీసురుఁడు=పుడమివేల్పు. (కుచేలుఁడు,) ఎంతటి భాగ్యవంతుఁడో=ఎంతటి యదృష్టముకలవాఁడో.

తా. కృష్ణుఁడు తాను రుక్మిణీ పాన్పునందు వినోదముగా నుండునప్పుడుగూడ రుక్మిణిని విడిచి ఆబ్రాహ్మణుని కెదురుగాఁబోయి సంతోషముతోఁ

గాఁగిలించుకొని తగినమర్యాదలచే సంతోషింపఁజేసెను. కావున ఆబ్రాహ్మణుఁడు మిక్కిలి పుణ్యాత్ముఁడు.

వ. అయ్యవసరంబున. 29

క. మురసంహారుఁడు కుచేలుని
కరము గరంబునఁ దెమల్చి కడఁక న్మన మా
గురుగృహమున వర్తించిన
చరితము లని కొన్ని నుడివి చతురత మఱియున్. 30

టీ. మురసంహారుఁడు=కృష్ణుఁడు, కుచేలుని, కరము=చేతిని, కరంబునన్ = తనచేతితో, తెమల్చి=పట్టి, కడఁకన్=పూనికతో, మనము-కుచేలుఁడును కృష్ణుండుననుట, ఆగురుగృహమునన్=ఆగురువుయొక్క (సాందీపుని) యింటియందు, వర్తించిన చరితములు=నడపిననడవళ్లు, నుడివి=చెప్పి, చతురతన్=నేర్పుచేత.

తా. కృష్ణుఁడు కుచేలునిచేతిని దనచేతితో బట్టుకొని మనము గురువు నింటియందుఁ జేసినపనులు జ్ఞప్తియున్నవా అని కొన్ని చెప్పి నేర్పుతో.

సీ. బ్రాహ్మణోత్తమ వేదపాఠనలబ్ధద
క్షతగల చారువంశంబువలనఁ
బరిణయం బైనట్టిభార్య సుశీలవ
ర్తనములఁ దగ భవత్సదృశ యగునె
తలఁప గృహక్షేత్రధనదారపుత్త్రాదు
లందు నీచిత్తంబు చెందకుంట
తోఁచుచున్నది యేను దుది లోకసంగ్రహా
ర్థంబు కర్మాచరణంబు సేయు
తే. గతి మనంబునఁ గామమోహితులు గాక
నర్థిమై యుక్తకర్మంబు లాచరించి
ప్రకృతిసంబంధమును బాసి భవ్యనిష్ఠఁ
దవిలి యుందురు కొంద ఱుత్తములు భువిని. 31

టీ. బ్రాహ్మణ ఉత్తమ = బ్రాహ్మణులయందు మేటిరైయినవాఁడా! ఓ కుచేలా ! వేదపాఠనలబ్ధదక్షత = వేదములఁ జదివించుటయందుఁ బొందఁ బడిన నేర్పరితనము, కలచారువంశంబువలనన్ = కలిగినట్టి మంచికులము నుండి, పరిణయంబు = వివాహము, ఐనట్టిభార్య, సుశీలవర్తనములన్ = మంచిస్వభావమునందును నడవడియందును, తగన్ = ఒప్పునట్లు, భవత్ సదృశ నీకు సరియైనది, అగునే=కలిగియున్నదా? తలఁపన్=ఆలోచింపఁగా, గృహక్షేత్రధనదారపుత్త్ర ఆదులందున్ = ఇల్లు చేను ధనము భార్య కొడుకులు మొదలుగాఁగలవానియందు, నీచిత్తంబు=నీమనస్సు, చెందక ఉంట= తగులకుండుట, ఏను, తుదిన్=కడపట, లోకసంగ్రహఅర్థంబు=జనుల నను గ్రహించుటకొఱకు—జనులను కర్మఁజేయునట్లు చేయుటకొఱకనుట, చేయు గతిన్=చేయువిధమున, తోఁచుచున్నది=కనఁబడుచున్నది. భువిని=భూమి యందు, కామమోహితులు = కామముచేత మోహింపఁజేయఁబడినవారలు, కాక, అర్థిమైన్ = ప్రీతితో, యుక్తకర్మంబులు = తగిన కర్మములను, ఆచరించి=చేసి, ప్రకృతిసంబంధమును=అజ్ఞానముతోడికూడికను, పాసి=వదలి, భవ్యనిష్ఠన్=మోక్షమునందలియునికిని, తవిలి=కోరి.

తా. వేదములు తెలిసినకులమునందు నీవు పెండ్లిచేసికొన్న భార్య నీవలె మంచిస్వభావమును, నడతయును గలిగియున్నదిగదా ! నీవు గృహము మొదలగువానిమీఁదఁ బ్రీతిలేక కర్మములుచేయుటచూడఁగా, నేను నాకు ఏకర్మముఁ జేయవలసినది లేకయున్నప్పటికిని, జనులు కర్మపరు లగుట కొఱకు కర్మచేయునట్లున్నది. నీవలెఁ గామమునకు లోఁబడక శాస్త్రమునందుఁ జేయవలసినట్లు చెప్పఁబడినకర్మములను జేయుచు నజ్ఞానమువదలి మోక్షము మాత్రమే కోరునట్టి యుత్తములు భూమియందుఁ గొందఱే యుందురు.

వ. అని మఱియు ని ట్లనియె. 32

క. ఎఱుఁగదె గురుమందిరమున
దెఱఁ గొప్పఁగ మనకు నతఁడు తెలియఁ దెలుపఁగాన్
ఎఱుఁగఁగ వలసినయర్థము
లెఱిఁగి పరిజ్ఞానమహిమ లెఱుఁగుట లెల్లన్. 33

టీ. గురుమందిరమునన్ = గురువుయొక్క ఇంటియందు, తెఱఁగు = విధము, ఒప్పన్ కన్ = తగునట్లు, అతఁడు = ఆగురువు, మనకున్ = కృష్ణునకు, కుచేలునికి, తెలియన్, తెలుపన్ కాన్ = తెలియఁజేయఁగా, ఎఱుఁగన్ కన్ = తెలియుటకు, వలసిన అర్థములు = ఆవశ్యకమైనవిషయములను, ఎఱిఁగి = తెలిసి, పరిజ్ఞానమహిమలు = తెలివియొక్క గొప్పతనములను, ఎఱుఁగుటలు = తెలిసికొనుటలను, ఎల్లన్ = అంతయును, ఎఱుఁగుదువె = తెలియుదువుకదా!

తా. మనము గురువునింట నుండునపుడు గురువు చెప్పఁగాఁ జదువుకొన్న విధమంతయు నీవు తలంతువుకదా!

వ. అని మఱియు గురుప్రశంస సేయం దలంచి యిట్లనియె. 34

టీ. మఱియున్ = పిమ్మట, గురుప్రశంస = ఆచార్యుఁడగు సాందీపునిఁ బొగడుట.

తే. తివిరి యజ్ఞానతిమిరప్రదీప మగుచు
నవ్యయం బైన బ్రహ్మంబు ననుభవించు
భరితసత్త్వుండు సత్కర్మనిరతుఁ డఖిల
భూసురశ్రేష్ఠుఁ డనఘుండు బుధనుతుండు. 35

టీ. తివిరి = పూని, అజ్ఞానతిమిరప్రదీపము = అజ్ఞానము అనుచీఁకటికి దీపము, అగుచున్, అవ్యయంబు = నాశములేనిది, ఐనబ్రహ్మంబున్ = అయినట్టి బ్రహ్మమును, అనుభవించుభరితసత్త్వుండు = తెలియుంట్టి నిండినసత్త్వగుణముగలవాఁడు, సత్కర్మనిరతుఁడు = మంచికర్మములయం దాసక్తిగలవాఁడు, అఖిల భూసురశ్రేష్ఠుఁడు = ఎల్లపుడమివేల్పులయందు నుత్తముఁడు, అనఘుండు = పాపములేనివాఁడు, బుధనుతుండు = పండితులచేఁ బొగడఁబడినవాఁడు

తా. గురువగు సాందీపునియజ్ఞానమును బోఁగొట్టునట్టిబ్రహ్మమును దెలిసినవాఁడనియు మిక్కిలి సత్త్వగుణమును గలవాఁడనియు మంచికర్మములు చేయువాఁడనియుం బ్రాహ్మణులలోనెల్ల నుత్తముఁడనియుం పాపము లేనివాఁడనియుఁ బండితులచేఁ బొగడఁబడువాఁ డనియుఁ. అలంకారము రూపకము.

వ. అమ్మహాత్మునివలన సకలవర్ణాశ్రమంబులవారికి నేను విజ్ఞాన ప్రదుండనగు గురుండ నై యుండియు గురుభజనంబు పరమధర్మం బని యాచరించితి నది గావున. 36

టీ. అమ్మహాత్ ఆత్మునివలనన్=ఆగొప్పప్రభావముగలసాందీపునివలన, నేను, కృష్ణుఁడు, సకలవర్ణాశ్రమంబులవారికిన్=ఎల్లజాతులవారికిని - ఎల్లఆశ్రమములవారికిని, విజ్ఞానప్రదుండను=తెలివినిచ్చువాఁడను, అగుగురుండనువై = అగు ఆచార్యుఁడ నై, గురుభజనంబు=గురువుయొక్క సేవించుట, పరమధర్మంబు=గొప్పధర్మ వు, ఆచరించితిన్=చేసితిని, అదికావునన్=అట్లగుటచేత.

క. భూసురులకెల్ల ముఖ్యుఁడ
నై సకలకులాశ్రమంబులందుల నెపుడున్
ధీసుజ్ఞానప్రదుఁ డన
దేశికుఁ డన నొప్పు చుందు ధృతి నెల్లెడలన్. 37

టీ. భూసురులకెల్లన్ = బ్రాహ్మణులకందఱకును, ముఖ్యుఁడనై = మిక్కిలి కావలసినవాఁడనై, ఎపుడున్=ఎల్లప్పుడును, సకలకులఆశ్రమంబులందున్=ఎల్లజాతులయందును-ఆశ్రమములయందును, ధీసుజ్ఞానప్రదుఁడు = బుద్ధియందుఁ దెలివినిచ్చువాఁడు, అనన్=అనఁగా, దేశికుఁడు అనన్=ఆచార్యుఁడు అనునట్లు, ధృతిన్=దిట్టతనముచేత, ఎల్లఎడలన్ = అన్నిచోట్లను, ఒప్పుచున్=ప్రకాశించుచు, ఉందున్.

తా. నేను బ్రాహ్మణులకు కావలసినవాఁడ నై యెల్లజనులకు జ్ఞానము నిచ్చునట్టి గురువు నై యున్నాఁడను.

తే. అట్టివర్ణాశ్రమంబులయందు నర్థ
కుశలు లగువారు నిఖిలైకగురుఁడ నైన
నాదువాక్యంబుచే భవార్ణవము వెలుచ
దాఁటుదురు మత్పదాంబుజధ్యానపరత. 33

టీ. ఆట్టివర్ణ ఆశ్రమంబులయందుక్ = అట్టిజాతులయందును ఆశ్రమములయందును, అర్థకుశలులు = కార్యములయందు సమర్థులు, అగువారు, మత్ పదఅంబుజధ్యానపరతక్ = నాయొక్క కమలములవంటి పాదముల యొక్క తలంచుటయందు ఆసక్తులై యుండుటచేత, నిఖిలఏకగురుండను = ఎల్లవారికిని ఒక్కండైన ఆచార్యుండను, ఐననాదువాక్యంబుచేక్ = అయిన నాయొక్కమాటచేత, వెలుచక్ = శీఘ్రముగా, భవఅర్ణవము = సంసారము అను సముద్రమును, దాటుదురు.

తా. ఆట్టి వర్ణాశ్రమధర్మములను జక్కగాఁ జేయునట్టి నాభక్తులు నాయొక్క యుపదేశమువలన సంసారమునుండి ముక్తులగుదురు.

వ. అదియునుంగాక సకలభూతాత్మకుండ నైనయేను దపోవ్రత యజ్ఞదానశమదమాదులచేత సంతసింపను. గురుజనంబులఁ బరమభక్తిసేవించువారలం బరిణమింతు అనిచెప్పి మఱియు మనము గురుమందిరమున నున్నయెడ గురుపత్నీనియుక్తుల మై యింధనార్థం బడవికిం జనినయెడ. 39.

టీ. సకలభూతఆత్మకుండను = ఎల్ల భూతములు స్వరూపముగాఁగల వాఁడను, ఐననేను=అయినట్టి నేను, తపః వ్రత యజ్ఞ దాన శమదమఆదుల చేతక్ = తపస్సు నోములు యజ్ఞము దానము అంతరింద్రియనిగ్రహము (మనస్సుయొక్కనిగ్రహము,) వెలుపలి యింద్రియనిగ్రహము మొదలగు వానిచేత, సంతసింపను=సంతోషింపను, గురుజనంబులక్=గురువులయినజనులను, పరమభక్తిక్=ఎక్కుడుభక్తిచేత, సేవించువారలక్ = కొలుచువారినిఁ గూర్చి, పరిణమింతుక్ = సంతోషింతును. మనము = కృష్ణుఁడును-కుచేలుఁడును, గురుమందిరమునక్ = గురువునింటియందు, ఉన్నయెడక్=ఉన్నప్పుడు, గురుపత్నీనియుక్తులము ఐ=గురుభార్యచే నాజ్ఞాపింపఁబడినవారమై, ఇంధనార్థంబు=కట్టెలకొఱకు, చనినయెడ=పోయినప్పుడు.

సీ. ఘుమఘుమారావసంకులఘోరజీమూత
పటలసంఛన్నాభ్రభాగ మగుచుఁ

జటులఝంఝానిలోత్కటసముద్ధూతనా
నావిధజంతుసంతాన మగుచుఁ
జండదిగ్వేదండతుండనిభాఖండ
వారిధారాపూర్ణవసుధ మగుచుఁ
విద్యోతమానోగ్రఖద్యోతకిరణజి
ద్విద్యుద్ద్యుతిచ్ఛటావిభవ మగుచు
తే. నడరి జడి గురియ నినుఁడు న స్తమింప
భూరినీరంధ్రనిబిడాంధకార మేచి
సూచికాభేద్య మై వస్తుగోచరంబు
గానియట్లుండ మనము నవ్వానఁ దడిసి. 40

టీ. ఘుమఘుమ=ఘుమఘుమయను, ఆరావ=ధ్వనితో, సంకుల=కూడిన
దియు, ఘోర=భయంకరమైన, జీమూత=మేఘములయొక్క, పటల=సమూ
హముచేత, సంఛన్న=కప్పఁబడిన, అభ్రభాగము=ఆకాశప్రదేశము కలది.
అగుచున్, చటుల = సమర్థములైన, ఝంఝానిల = వానతోడి గాలిచేత,
ఉత్కట = మిక్కిలి, సముద్ధూత=ఎగురఁగొట్టఁబడిన, నానావిధములైన,
జంతు=ప్రాణులయొక్క, సంతానము=సమూహముకలది, అగుచున్, చండ
= మిక్కిలి కోపముగల, దిక్ = దిక్కులయందలి, వేదండ = ఏనుఁగుల
యొక్క, తుండ=తొండములతో, నిభ=సమానమైన, వేదండ = ఎడతెగని,
వారిధారా = ఉదకధారలచేత, పూర్ణ=నిండిన, వసుధము = భూమికలది,
అగుచున్, విద్యోతమాన = ప్రకాశించుచున్న, ఉగ్ర = భయంకరుఁడైన,
ఖద్యోత = సూర్యునియొక్క, కిరణ = కిరణములను, జిత్ = జయించునట్టి,
విద్యుత్ = మెఱపులయొక్క, ద్యుతి = కాంతులయొక్క, ఛటా =
సమూహముయొక్క, విభవము = అతిశయముకలది, అగుచున్, అడరి =
అతిశయించి, జడి=వాన, కురియన్=కురియఁగా, ఇనుండున్ = సూర్యుఁ
డు, అస్తమింపన్=మఱుఁగుపడఁగా, భూరి=మిక్కిలి. నీరంధ్ర = సందు
లేనిది, నిబిడ=దట్టమునైన, అంధకారము=చీఁకటి ఏచి = అతిశయించి,

సూచికా=సూదిచేతను, అభేద్యముఐ=భేదింపరానిదై, మిక్కిలి దట్టమై, వస్తుగోచరంబు=పదార్థములయొక్క అగపడుట, కానియట్లుండక, మనము = మనమిద్దఱమును.

తా. మేఘములు ఘుమఘుమధ్వనులతోఁ గూడి భయంకరములై ఆకాశప్రదేశమును కప్పుకొని గాలివానచేత నానావిధములైన జంతువులు పీడింపఁబడుచు దిగ్గజములతొండములతో సమానములైన నీటిధారలచేత భూమినిండునట్లును, సూర్యకిరణముకంటె కాంతిగల మెఱుపులసమూహము వ్యాపించునట్లు వాన గురియుచుండఁగా సూర్యాస్తమానమై సూది గ్రుచ్చుటకును సందులేనియట్లు చీఁకటి గ్రమ్మియుండఁగా మన మావానలోఁ దడిసి.

తే. బయలు గొందియుఁ బెనుమిట్టుపల్లములును
రహితసహితస్థలంబు లేర్పఱుపరాక
యున్నయత్తఱి మన మొకరొకరిచేతు
లూఁతఁగాఁ గొని నడచుచు నుండునంత. 41

టీ. బయలు=ఎడారియు, గొందియుఁ=సందును, పెనుమిట్టు=పెద్ద మెరకయు, రహితసహితస్థలంబులు = విడువఁబడినదియు కూడినదియునైన ప్రదేశములు, ఏర్పఱుపరాక=నిశ్చయింపరాక, అత్తఱిన్=ఆసమయమునందు, ఊఁతఁగాన్=ఆధారముగా, కొని=పట్టుకొని.

తా. ఇది బయలు, ఇది సందు, ఇది మిట్ట, ఇది పల్లము అని తెలిసికోఁజాలని సమయమునందు మనము ఒకరొకరిచేతు లొకరుపట్టుకొని నడుచుచుండఁగా.

క. బిసబిస నెప్పుడు నుడుగక
విసరెడివలిచేత వడఁకు విడువక మనముం
దెస చెడి మార్గముఁ గానక
మసలితి మంతటను నంశుమంతుఁడుఁ బొడిచెన్. 42

టీ. బిసబిసన్=వేగముగా, ఉడుగక=విడువక, విసరెడివలిచేతన్= కొట్టునట్టిగాలిచేత, వడఁకు=వణఁకును, దెసచెడి=దిక్కుదోపక, మార్గము=

దారిని, మసలితిమి=ఆలస్యముచేసితిమి, అంతటకును=పిమ్మట, అంశుమంతుఁడు=సూర్యుఁడు, పొడిచెన్=ఉదయించెను.

తా. మిక్కిలి వేగముగా విసరుచున్న యెడతెగనిగాలిచేత వణఁకుచు మనము దారి తెలియక అడవిలో నుంటిమి అంతట సూర్యుఁ డుదయించెను.

క. తెలతెలవా ఱెడివేళన్
కలకల మని పలికెఁ బక్షిగణ మెల్లెడలన్
మిలమిలని ప్రొద్దుపొడుపున
తళతళ యనుమెఱుఁగు దిగ్వితానము నిండెన్. 43

టీ. పక్షిగణము=పక్షులసమూహము, మిలమిల ప్రొద్దుపొడుపునన్ = మిసమిసయను సూర్యునియుదయముచేత, మెఱుఁగు = కాంతి, దిక్ వితానము=దిక్కులయొక్కసమూహమునందు.

తా. తెల్ల వాఱునపుడు పక్షులు కూసెను. సూర్యోదయమునందుతళతళ మనుకాంతులసమూహము దిక్కులయందు వ్యాపించెను.

క. అప్పుడు సాందీపని మన
చొప్పరయుచు వచ్చి వానసోఁకునను వలిం
దెప్పిఱిలుటఁ గని ఖేదం
బుప్పతిలం బలికె నకట యోవటులారా! 44

టీ. సాందీపని=మనగురువగుసాందీపని, మనచొప్పున్=మనజాడను, అరయుచున్=విచారించుచు, వానసోఁకునను=వానతాఁకుడుచేత, వలిన్=చలినుండి, తెప్పిఱిలుటన్ = తేఱుటను, కని = చూచి, ఖేదంబు=దుఃఖము, ఉప్పతిలన్=కలుగఁగా, పలికెన్ = చెప్పెను. అకట = అయ్యో ! ఓవటులారా=ఓబ్రహ్మచారులారా! (కృష్ణకుచేలుర సంబోధనము.)

తా. అప్పుడు సాందీపని మనలను వెదకుచువచ్చి వాన దెబ్బకుఁ దప్పించుకొనియున్న మనలను జూచి దుఃఖముతో నిట్లు చెప్పెను.

చ. కటకట యిట్లుమాకొఱకుఁగాఁ జనుదెంచి మహాటవిఁ సము
త్కటపరిపీడ నొందితిరి గావున శిష్యులు మాఋణంబునీఁ,
గుట కిది కారణంబు సమకూరెడిఁబోయిటమీఁదమీకు వి
స్ఫుటధనబంధుదారబహుపుత్త్రవిభూతిజయాయురున్నతుల్.

టీ. కటకట=అయ్యయో! చనుదెంచి=వచ్చి, మహత్ అటవిఁ = గొప్పయడవియందు, సముత్కటపరిపీడఁ = మిక్కిలి అధికమైనబాధను, ఒందితిరి = పొందితిరి. కావునఁ = కాఁబట్టి, శిష్యులు = ఓశిష్యులారా! మాఋణంబు=మాయప్పును, ఈఁగుటకుఁ=తీర్చుటకు, ఇది=ఇట్లు కష్టపడుట కారణంబు=హేతువు, ఇటమీఁదఁ=ఇంకముందు, మీకుఁ=కృష్ణకుచేలురకు, విస్ఫుట=స్పష్టములయిన, ధన, బంధు, దార = భార్యలును, బహుపుత్త్ర = పెక్కుకొడుకులును, విభూతి=ఐశ్వర్యమును, జయ=గెలుపును, ఆయుః=ఆయు స్సును, ఉన్నతుల్=గొప్పదనములును, సమకూరెడిఁ పో=కలుగును సుమా.

తా. మాకొఱకు అడవికిఁ బోయి మిక్కిలి బాధపడితిరి. కావున, శిష్యులారా! మాఋణమును దీర్చుకొంటిరి. ఇంక మీకు ధనము మొద లగునవి కలుగును.

క. అని గారవించి యాయన
మనలం దోడ్కొనుచు నాత్మమందిరమునకుఁ
జనుదెంచుట లెల్లను నీ
మనమునఁ దలఁతే యటంచు మఱియు న్బలికెన్. 46

టీ. గారవించి=బుజ్జగించి, ఆయన=గురువగు సాందీపని, మనలఁ = కృష్ణకుచేలురను, తోడ్కొనుచుఁ=వెంటఁబెట్టుకొనుచు ఆత్మమందిరము నకుఁ=తనయింటికి, చనుదెంచుటలు = వచ్చుటలును, తలఁతు ఏ = తలం తువా?.

తా. ఇట్లుచెప్పిన మనగురువు మనలను బుజ్జగించి తనయింటికిఁదెచ్చిన సమాచారములు జ్ఞప్తికలిగి యున్నవా యని మరల నిట్లుచెప్పెను.

వ. అనఘా మన మధ్యయనంబుసేయుచు నన్యోన్యస్నేహవా త్సల్యంబులం జేయుకృత్యంబులు మఱవవుగదా యని యవి యెల్లం దలంచి యాదుమాధవుమధురాలాపంబులు విని యతనిఁ గనుంగొని కుచేలుం డిట్లనియె. 47

టీ. అనఘా = పాపములేనివాఁడా! ఓకుచేలుఁడా! అధ్యయనంబు = వేదముచదువుటను, అన్యోన్యస్నేహవాత్సల్యంబునన్ = ఒకరొకరియందలి చెలిమిచేతను-ప్రేమచేతను, చేయుకృత్యంబులు = చేసినపనులను, అతనిన్ = ఆకృష్ణుని, కనుంగొని=చూచి.

క. వనజోదర గురుమందిర
మున మనము వసించునాఁడు ముదమునఁ గావిం
పనిపను లెవ్వియుఁ గలవే
విను మది యట్లుండనిమ్ము విమలచరిత్రా. 48

టీ. వనజఉదర=కమలము గర్భమునందుఁ గలవాఁడా! (కృష్ణునిసంబోధనము.) మందిరమునన్=ఇంటియందు, మనము=కుచేలకృష్ణులు, వసించు నాఁడు=ఉండునప్పుడు, ముదమునన్=సంతోషముతో, కావింపనిపనులు= చేయనికార్యములు, ఎవ్వియున్=ఏవైనను, కలవువే = ఉన్నవా? అవి = ఆపనులను, విమలచరిత్రా = పరిశుద్ధమైననడవడికలవాఁడా! (కృష్ణునిసంబోధనము)

తా. కృష్ణా! మనము గురువునింటియందున్నపుడు ఎన్నికార్యములో చేసితిమి. పరిశుద్ధమైన నడవడిగలవాఁడా! వినుము.

క. గురుమతిఁ దలఁపఁగఁ ద్రిజగ
ద్గురుఁడ వనం దగిననీకు గురుఁ డనఁ దా నొం
డొరుఁ డెవ్వఁ డింతయును నీ
కరయంగ విడంబనంబు లగుఁ గాదె హరీ. 49

టీ. హరీ=కృష్ణా! గురుమతిన్ =గొప్పబుద్ధిచేత, తలంపఁగన్ = ఆలోచింపఁగా, త్రిజగత్ గురుఁడవు= ముల్లోకములకు గురువు, అనన్ =అనిచెప్పుటకు, గురుఁడుఅనన్ = గురుఁడనఁగా, తాను, ఒండుఒకరుఁడు = ఇంకొకఁడు ఎవ్వఁడు, అరయంగన్ =ఆలోచింపఁగా, ఇంతయును-గురుశిష్యభావము, అనుట, నీకున్ = కృష్ణునకు, విడంబనంబులు = మాయలు, అగున్ కాదె = అవునుకదా?

తా. కృష్ణా! ముల్లోకములకు గురువయిన నీకు ఎవఁడును గురువు గాఁజాలఁడు. అయినను నీవు సాందీపనికి శిష్యుఁడవయి యుండుటవలన!

వ. అని సాభిప్రాయంబుగాఁ బలికిన పలుకులు విని సమస్తభావాభిజ్ఞుండైన పుండరీకాక్షుండు మందస్మితసుందరవదనారవిందుం డగుచు నతనిం జూచి నీ విచ్చటికి వచ్చునప్పుడు నాయందుల భక్తిం జేసి నాకునుపాయనంబుగా నేమిపదార్థంబు దెచ్చితివి. అప్పదార్థంబు లేశమాత్రం బైనఁ బదివేలుగా నంగీకరింతు అట్లుంగాక నీచవర్తనుండై మద్భక్తిందగులనిదుష్టాత్ముండు హేమాచలతుల్యం బైనపదార్థంబు నొసంగిన నదియు నామనమ్మునకు సమ్మతంబు గాదు కావున. 50

టీ. సాభిప్రాయంబుగాన్ = అభిప్రాయముతోఁగూడినట్లుగా, పలికిన పలుకులు = చెప్పిన మాటలను, సమస్తభావఅభిజ్ఞుండు = ఎల్లవారి యభిప్రాయములను దెలిసినఁవాడు, ఐనపుండరీకాక్షుండు=అయిన కృష్ణుఁడు, మందస్మితసుందరవదన అరవిందుండు = చిఱునగవుచే నందమైన కమలమువంటి మోముకలవాఁడు, అతనిన్ = కుచేలుని, ఉపాయనంబుగాన్ = కానుకగా, ఏమిపదార్థంబు = ఏవస్తువు, లేశమాత్రంబు = మిక్కిలి కొంచెము, అంగీకరింతును = ఒప్పుకొందును, నీచవర్తనుండై = నీచపునడవడిగలవాఁడై మత్ భక్తిన్ = నాయందలిభక్తియందు, తగులనిదుష్ట ఆత్ముండు = ఆసక్తుఁడుగాని చెడ్డమనస్సుకలవాఁడు, హేమఅచలతుల్యంబు = బంగారుకొండతోసమానము, అయినపదార్థంబున్ = అయినవస్తువును, ఒసంగినన్ = ఇచ్చినను, అది.

యును=ఆవస్తువుగూడ, నామనమ్మునకున్ = నామనస్సునకు, సమ్మతంబు = ఇష్టము.

తా. కుచేలునిమాటలు విని కృష్ణుఁడు కుచేలునితో నిట్లు చెప్పెను' నీవు నామీఁదిభక్తిచే నాకుఁ గానుక యేమి తెచ్చితివి? భక్తితోఁ గొంచెము తెచ్చినను దానికి నేను సంతోషింతును. భక్తిలేక యధికమిచ్చినను నేను దానినొల్లను.

క. దళమైనఁ బుష్పమైనను
ఫలమైనను సలిలమైనఁ బాయనిభక్తిన్
గొలిచినజను లర్పించిన
నెలమిన్ రుచిరాన్నముగనె యేను భుజింతున్. 51

టీ. పాయనిభక్తిన్=విడువనిభక్తిచేత, కొలిచినజనులు=సేవించినమనుష్యులు, దళమువినన్ = ఆకైనను, సలిలమైనన్ = నీరైనను, అర్పించినన్= ఇచ్చినయెడ, ఏను=కృష్ణుఁడు, రుచిరఅన్నముగన్ = రుచిగలయన్నముగానే, ఎలమిన్ = సంతోషముతో, భుజింతున్ = అరగింతును.

తా. భక్తు లయినవారు ఆకు మొదలగునవి సమర్పించినను దానిని నేను సంతోషముతో మంచియన్నమువలె గ్రహింతును.

క. అని పద్మోదరుఁ డాడిన
వినయోక్తుల కాత్మ నలరి విప్రుఁడు దాఁదె
చ్చినయడుకులు దగ నర్పిం
పను నేరక మోము వాంచి పలుకక యున్నన్. 52

టీ. పద్మోదరుఁడు=కృష్ణుఁడు, ఆడినవినయఉక్తులకున్ = చెప్పిన అడఁకువతోఁగూడిన మాటలకు, ఆత్మన్ = మనస్సునందు, అలరి=సంతోషించి, విప్రుఁడు=బ్రాహ్మణుఁడు-కుచేలుఁడు, తాన్ =తాను, తెచ్చిన అడుకులు = తీసికొనివచ్చినఅడుకులను, తగన్=ఒప్పునట్లు, అర్పింపను=ఇచ్చుటకు, నేరక= చాలక, మోము=ముఖము.

తా. అట్లు కృష్ణుఁడు వినయముతో నడుగఁగాఁ గుచేలుఁడు ఆమాట
లకు సంతోషించి సిగ్గుచేత తాను తెచ్చిన అడుకులను ఇయ్యఁజాలకుండఁగా.

వ. అవ్విప్రుండు చనుదెంచినకార్యంబు కృష్ణుండు దనదివ్య
చిత్తంబున నెఱింగి యితండు పూర్వభవంబున నైశ్వర్య
కాముండై నన్ను సేవింపండై ననిక్కుచేలుండు నిజకాంతా
ముఖోల్లాసంబునకై నాయొద్దకుఁ జనుదెంచినవాఁడు. ఇత
నికి నింద్రాదులకుం బడయరానిబహువిధంబులైన సంపద్వి
శేషంబు లీక్షణంబ యొడఁగూర్పవలయునని తలంచి య
తండు జీర్ణవస్త్రంబుకొంగున ముడిచి తెచ్చినయయ్యడుకుల
ముడియఁ గని యిది యేమి యని యొయ్యన నమ్ముడియుఁ
దనకరకమలంబులవిడిచి యయ్యడుకులు కొన్ని పుచ్చికొని
యివిసకలలోకంబులను నన్నును బరితృప్తింబొందింపఁజాలు
నని యప్పుడు. 53

టీ. అవ్విప్రుండు=ఆబ్రాహ్మణుఁడైన కుచేలుఁడు, చనుదెంచిన కార్యం
బుక్ =వచ్చినపనిని, దివ్యచిత్తంబునన్ = (తన) శ్రేష్ఠమైన మనస్సునందు,
ఇతండు = ఈకుచేలుఁడు, పూర్వభవంబునన్ = తొలిపుట్టువునందు, ఐశ్వర్య
కాముండునై=సంపదను గోరువాఁడై, నన్నున్=కృష్ణుని, సేవింపఁడు = కొలు
వఁడు. ఐనన్ = అయినప్పటికిని, నిజకాంతాముఖ ఉల్లాసంబుకొఱకున్=తన
భార్యయొక్కముఖప్రీతికై, ఇంద్రాదులకున్ = ఇంద్రుఁడుమొదలగువారికి,
పడయరానిబహుప్రకారంబులు = పొందఁగూడనిఅనేకవిధములు, ఐనసంపత్
విశేషంబులు = అయినట్టి సంపదలయొక్కఅతిశయములను, ఈక్షణంబుఅ =
ఈనిమిషముననే, ఒడఁగూర్పవలయున్ = కలిగింపవలయును, జీర్ణవస్త్రంబు
కొంగునన్ చినిఁగినగుడ్డకొనయందు, ముడిచి = ముడివేసి, ముడియన్ = మూ
టని, ఇది=మూట, ఒయ్యనన్ = తిన్నగా, తనకరకమలంబులన్ = తనకమల
ములవంటిచేతులచేత, విడిచి=విచ్చి, ఇవి = ఈయడుకులు, సంతృప్తిన్ =
సంతోషమును.

క. మురహరుఁడు పిడికెఁ డడుకులు
  కర మొప్పఁగ నారగించి కౌతుకమతి యై
  మఱియును బిడికెఁడు గొనఁ ద
  త్కర మప్పుడు వట్టెఁ గమల కరకమలములన్. 54

టీ. మురహరుఁడు=కృష్ణుఁడు, కరము=మిక్కిలి, ఒప్పఁగన్ = తగునట్లు, ఆరగించి = తిని, కౌతుకమతియై = సంతోషించిన మనస్సు గలవాఁడై, కొనన్=తీసికొనఁగా, తత్ కరము = ఆకృష్ణుని చేతిని, కమల = లక్ష్మి, కరకమలములన్=కమలములవంటి చేతులచేత, వట్టెన్=పట్టుకొనెను.

తా. కృష్ణుఁడు అడుకులు పిడికెఁడు దిని రెండవపిడికెఁడు దినుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగా రుక్మిణి చేయిబట్టి నిలిపెను.

క. సొంపారఁగ నితనికి బహు
  సంపద లందింప నివియ చాలును నీఁక భ
  క్షింపఁగ వలవదు త్రిజగ
  త్సంపత్కర దేవదేవ సర్వాత్మ హరీ. 55

టీ. త్రిజగత్ సంపత్ కర = మూఁడులోకములకును సంపదను చేయువాఁడా! దేవదేవ=దేవతలకు దేవుఁడా! సర్వాత్మ=అన్నిటికిని ఆత్మయైనవాఁడా! హరీ = పాపములను హరించువాఁడా! కృష్ణుని సంబోధనములు. సొంపారఁగన్ = చక్కఁదనమునిండునట్లు-ఇష్టపూర్తియగునట్లు, అందింపన్ = కలుగఁజేయుటకు, ఇవియ=ఈఅడుకులే, భక్షింపఁగన్=తినుట, వలవదు=వలదు.

తా. కృష్ణా! ఈకుచేలునకు సంపదలుగలుగుటకు ఈపిడికెఁడు అడుకులు తినుటయే చాలును. కాఁబట్టి రెండవపిడికెఁడు తినవలదు. అలంకారము పరికరము.

వ. అని యిట్లు వారించె నక్కుచేలుండును నారాత్రి గోవిందు మందిరంబునఁ దనకుహృదయానందకరంబులగు వివిధపదార్థంబు లనుభవించి మృదులశయ్యాతలంబున నిద్రించి తన మనంబునందన్ను సమధికస్వర్గభోగానుభవుంగాఁదలంచుచు

మఱునాఁ డరుణోదయంబున మేల్కని కాలోచితకృత్యం
బులఁ దీర్చి యిందిరారమణుండు దన్నుఁ గొంతద వ్వనిపి
యామంత్రితుం జేయఁ జనుచు నందనందనసందర్శనానంద
లోలాత్ముండై తనమనంబున ని ట్లనియె. 56

టీ. వారించెన్ = అడ్డగించెను, గోవిందుమందిరంబునన్ = కృష్ణుని గృహమునందు, తనకున్ = కుచేలునకు, హృదయఆనందకరంబులు=మనస్సునకు సంతోషమును చేయునవి, మృదులశయ్యాతలంబునన్ = మెత్తని పాన్పుమీఁద, తన్నున్ = కుచేలుని, సమధికస్వర్గభోగఅనుభవున్ కాన్ = మిక్కిలియెక్కువ అయినస్వర్గమునందలి సుఖముయొక్క అనుభవముకల వానినిగా, అరుణఉదయంబునన్ = వేకువను, కాలఉచితకృత్యంబులు = కాలమునకుఁ పగినపనులను, తీర్చి=నెఱవేర్చి, ఇందిరారమణుండు = లచ్చిమగఁడు-కృష్ణుఁడు. తన్నున్=కుచేలుని, కొంతదవ్వు=కొంతదూరము, అనిపి=పంపి ఆమంత్రితున్=వీడ్కొనఁబడినవానిఁగా, చేయన్ = పోయిరమ్మని చెప్పఁగా, నందనందన సందర్శన ఆనందలోల ఆత్ముండు = కృష్ణునిచూచుటచేఁ గలిగినసంతోషముచేఁ బరవశమైన మనస్సుగలవాఁడు, తనమనంబునన్=తనమనస్సునందు.

క. నాపుణ్య మరయ నెట్టిదొ
యాపుణ్యనిధిం బ్రశాంతు నచ్యుతు నఖిల
వ్యాపకు బ్రహ్మణ్యునిఁ జి
ద్రూపకుఁ బురుషోత్తముని బరుం గనుఁగొంటిన్. 57

టీ. అరయన్=ఆలోచింపఁగా, ఆపుణ్యనిధిన్ = ఆపుణ్యములకుగనియైనవానిని, ప్రశాంతున్=మిక్కిలియోర్పుకలవానిని, అచ్యుతున్=నాశములేనివానిని, అఖిలవ్యాపకున్=ఎల్లయెడల వ్యాపించినవానిని, బ్రహ్మణ్యున్=బ్రాహ్మణులకు హితుఁడయినవానిని, చిత్ రూపకున్ = జ్ఞానరూపము గలవానిని, పురుషఉత్తమునిన్ = ఉత్తముఁడయినపురుషుని, పరున్=శ్రేష్ఠుని, కనుఁగొంటిన్=చూచితిని.

తా. నేనెంతపుణ్యముచేసితినోగాని యాపుణ్యాత్ముఁడగు కృష్ణునిఁ జూచితిని.

సీ. పరికింపఁ గృపణస్వభావుండ నైనట్టి
 నేనేడ నిఖిలావనీశుఁ డైన
యిందిరాదేవికి నెనయంగ నిత్యని
 వాసుఁడై యొప్పునవ్వాసుదేవుఁ
డేడ న న్నర్థిమైఁ దోఁడఁబుట్టినవాని
 కైవడిఁ గౌఁగిటఁ గదియఁ జేర్చి
దైవంబుగా నన్ను భావించి నిజతల్ప
 మున నుంచి సత్క్రియ లొప్పని నడిపి
తే. చారునిజవధూకరసరోజాతకలిత
చామరానిలవిగతవిశ్రమునిఁ జేసి
శ్రీకుచాలిప్తచందనాంచితకరాబ్జ
తలములను నడ్డు లొత్తె వత్సలత మెఱసి. 58

టీ. పరికింపఁగ = ఆలోచింపఁగా, కృపణస్వభావుండును = నీచమైన స్వభావము గలవాఁడును, ఐనట్టియేను = అయినట్టికుచేలుఁడు, ఏడ = ఎక్కడ, నిఖిలఅవనిఈశుఁడు = ఎల్లభూమికిఁ బ్రభువు, అగుచుఁ, ఇందిరాదేవికిఁ = లక్ష్మీదేవికి, ఎనయంగఁ = పొందునట్లు, నిత్యనివాసుఁడు = ఎడ తెగని యునికిపట్టు, ఐఒప్పు అవ్వాసుదేవుఁడు = అయిప్రకాశించునట్టియాకృష్ణుఁడు, ఏడఁ, నన్నుఁ = కుచేలుని, అర్థిమైఁ = పూనికచేత, తోడఁబుట్టినవాని, కైవడిఁ = వలె, కౌఁగిటఁ, కదియఁ = కూడునట్లు, చేర్చి, నన్నుఁ = కుచేలుని, దైవంబుగాఁ = దేవతగా, భావించి = తలఁచి, నిజతల్పమునఁ = తనపాన్పునందు, ఉనిచి, సత్క్రియలు = సత్కారములను, పూని = ప్రయత్నము, నడిపి = చేసి, చారు = అందములైన, నిజవధూ = తనభార్యయొక్క, కరసరోజాత = కమలములవంటి చేతులచేత, కలిత = పట్టఁబడిన, చామర = వింజామరలయొక్క, అనిల = గాలిచేత, విగత = పోయిన, విశ్రమునిఁ బడలిక =

గలవానిని, చేసి, శ్రీ=లక్ష్మీదేవియొక్క, కుచ=స్తనములయందు, ఆలిప్త=పూయఁబడిన, చందన = గంధముచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, కర అబ్జ=కమలమువంటి చేతులయొక్క, తలములన్ = ప్రదేశములచేత, వత్సలత=ప్రేమ, మెఱసి=ప్రకాశించి, అడుగులు=పాదములను, ఒత్తెన్=పిసికెను.

తా. పేదవాఁడనగు నన్నా కృష్ణుఁడు తనతోఁబుట్టువువలె నాదరించి నన్ను దేవునివలె భావించి సత్కారములుచేసి తనభార్యచేతియందలి విసనకఱ్ఱచే బడలికను బోఁగొట్టి తనచేతులచే నాకు గంధముపూసి పాదము లొత్తెను.

వ. కావున. 59

ఉ. శ్రీనిధి యిట్లు నన్నుఁ బచరించి ఘనంబుగ విత్తమేమియు
న్నీని తెఱంగు గానఁబడె నెన్న దరిద్రుఁడు సంపదంధుఁడై
కానక తన్నుఁ జేరఁడని కాక శ్రితార్తిహరుండు సత్కృపాం
భోనిధి సర్వవస్తుపరిపూర్ణునిఁగా ననుఁ జేయకుండునే. 60

టీ. శ్రీనిధి=సంపదకుగని - కృష్ణుఁడు, నన్నున్=కుచేలుని, ఘనంబుగన్=గొప్పగా, పచరించి=చేసి, విత్తము = ధనమును, ఏమియున్=కొంచెమైనను, ఈని తెఱంగు=ఇయ్యనివిధము, ఎన్నన్ = ఆలోచింపఁగా, కానఁబడెన్ = తెలిసెను. దరిద్రుఁడు, సంపత్ అంధుఁడు ఐ=సంపదచే గ్రుడ్డివాఁడై, కానక=తెలియక, తన్నున్ = కృష్ణుని, చేరఁడు = పొందఁడు, అని=అనియేకాని, కాక, శ్రితఆర్తిహరుండు = ఆశ్రయించినవానిబాధలను పోఁగొట్టువాఁడు, సత్ కృప అంభోనిధి=మేలిదయకు సముద్రుఁడైన కృష్ణుఁడు, ననున్=కుచేలుని, సర్వవస్తుపరిపూర్ణునిఁగాన్ = ఎల్లవస్తువులచే నిండినవానినిఁగా, చేయకుండునే.

తా. కృష్ణుఁడు నా కట్లు మర్యాదలుచేసి ధనమియ్యకపోవుటకుఁ గారణము నాకుఁ దెలిసెను. పేదవానికి భాగ్యము కలిగినయెడల తన్ను మఱచుననియేకాని లేనియెడలఁ గృష్ణుఁడు నాకు నెల్లవస్తువుల నిచ్చును.

వ. అని తనమనంబున వితర్కించుచు నిజపురంబునకుం జనిచని
ముందట. 61

టీ. వితర్కించుచున్ = ఊహించుచు, నిజపురంబునకున్ = తనపట్టణ
మునకు.

సీ. భానుచంద్రప్రభాభాసమానస్వర్ణ
చంద్రకాంతోపలసౌధములును
గలకంఠశుకనీలకంఠసముత్కంఠ
మానితకూజితోద్యానములును
ఫుల్లసితాంభోజహల్లకకహ్లార
కైరవోల్లసితకాసారములును
మణిమయకనకకంకణముఖాభరణవి
భాసితదాసదాసీజనములు

తే. గలిగి చెలువొందుసదనంబు గాంచి విస్మ
యమును బొందుచు నెట్టిపుణ్యాత్ముఁ డుండు
నిలయ మొక్కొ యపూర్వమై నెగడె మహిత
వైభవోన్నతలక్ష్మీనివాస మగుచు. 62

టీ. భాను=సూర్యునియొక్కయుం, చంద్ర=చంద్రునియొక్కయుం, ప్రభా=కాంతివంటికాంతిచేత, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, స్వర్ణ=బంగారుయొక్కయు, చంద్రకాంతఉపల = చంద్రకాంతమణులయొక్కయుం, సౌధములును=మేడలును, కలకంఠ = కోయిలలయొక్కయు, శుక=చిలుకల యొక్కయు, నీలకంఠ=నెమిళ్లయొక్కయు, సముత్కంఠ = మిక్కిలిధ్వని గల, మానిత=గౌరవింపఁబడిన, కూజిత=పలుకులుగల, ఉద్యానములును = పూఁదోఁటలును, ఫుల్ల = వికసించిన, సితఅంభోజ = తెల్లతామరలచేతను, హల్లక=ఎఱ్ఱకలువలచేతను, కహ్లార = వాసనగలకలువలచేతను, కైరవ = తెల్ల కలువలచేతను, ఉల్లసిత=మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, కాసారములును=కొలఁకులును, మణిమయ = రత్నాలు అధికముగాఁగల, కనక=బంగారుయొక్క,

కంకణ=కడియములు, ముఖ=మొదలుగా, ఆభరణ = సొమ్ములచేత, విభ్రాజిత =మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, దాసదాసీజనంబు=పరిచారకులును పరిచారికలును, గలిగి, చెలువొందుసదనంబు = ప్రకాశించునట్టియింటిని, కాంచి = చూచి, విస్మయమును = ఆశ్చర్యమును, పొందుచున్, ఎట్టిపుణ్యాత్ముఁడు = ఎట్టిపుణ్యమనస్సు కలవాఁడు, ఉండునిలయముఒక్కొ = ఉండుగృహమో, అపూర్వమై=క్రొత్తదై, మహితవైభవ ఉన్నతలక్ష్మీనివాసము=మిక్కిలిగొప్పదైనసంపదచే నున్నతమగులక్ష్మి కునికిపట్టు, అగుచున్, నెగడెన్ = ప్రసిద్ధికెక్కెను.

తా. అచ్చటి బంగారుమేడలును చంద్రకాంతమణులమేడలును వరుసగా సూర్యచంద్రకాంతులవలెనున్నవి. అచ్చటియుద్యానములందుఁ గోయిలలు చిలుకలు నెమిళ్లు మొదలగుపక్షులు కూయుచుండును. అచ్చటికొలఁకులయందుఁ దెల్లతామరలు మొదలగుపూవులున్నవి. అచ్చటి పరిచారకులును పరిచారికలును రత్నాలుగల బంగారుసొమ్ములను ధరించియున్నారు. ఇట్టివాని పొందిఁయుండునింటినిఁ గాంచి ఆశ్చర్యమునొందుచు నీగృహము ఎట్టిపుణ్యాత్మునిగృహమో ఈభూమియం దపూర్వమై నెగడియున్నది. అలంకారము యథాసంఖ్యము.

వ. అని తలపోయుచున్న యవసరంబున. 63

టీ. తలపోయుచున్న అవసరంబున్ = తలంచుచున్నసమయమునందు.

తే. దివిజవనితలఁ బోలెడు తెఱవ లపుడు
డాయ నేతెంచి యిందు విచ్చేయుఁ డనుచు
విమలసంగీతనృత్తవాద్యములు చెలఁగ
గరిమఁ దోడ్కొని చని రంతిపురమునకును. 64

టీ. దివిజవనితలన్=దేవతాస్త్రీలను, పోలెడు తెఱవలు = పోలునట్టి స్త్రీలు, అపుడు, డాయన్ = సమీపించునట్లు, ఏతెంచి=వచ్చి, ఇందున్= ఇచ్చటికి, విచ్చేయుఁడు=రండు, అనుచున్=అనిచెప్పుచు, విమల=దోషములేని, సంగీత=పాటలును, నృత్త=ఆటలును, చెలఁగన్=ఒప్పునట్లు, గరిమన్

=గొప్పతనముచేత, అంతిపురమునకును = అంతఃపురమునకు, తోడ్కొని=పిలుచుకొని, చనిరి=పోయిరి.

తా. మిక్కిలి చక్కఁదనము గలస్త్రీలు వచ్చి సంగీతములు మొదలగునవి చేయుచుఁ గుచేలుని నంతఃపురమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి.

వ. ఇట్లు చనుదేర నతనిభార్య యైనసతీలలామంబు దనమనంబున నానందరసమగ్న యగుచు నప్పుడు. 65

టీ. చనుదేరన్=రాఁగా, అతనిభార్య = ఆకుచేలునిభార్య, సతీలలామంబు = పతివ్రతలయం దుత్తమురాలు, ఆనందరసమగ్న = సంతోషమను నీటియందు మునిఁగినది.

సీ. తనవిభురాక ముందటఁ గని మనమున
హర్షించి వైభవం బలర మనుజ
కామినీరూపంబు గైకొన్నయిందిరా
వనితచందంబునఁ దనరుచున్న
కలకంఠి తనవాలుకన్నుల క్రేవల
నానందబాష్పంబు లంకురింప
నతనిపాదంబుల కాత్మలో మ్రొక్కి భా
వంబున నాలింగనంబు చేసె

తే. నాథరా దేవుఁ డతులదివ్యాంబరాభ
రణవిభూషితయై రతిరాజుసాయ
కములగతి నొప్పుపరిచారికలు భజింప
లలితసౌభాగ్య యగునిజలలనఁ జూచి. 66

టీ ముందటన్=ఎదుట,తనవిభురాకన్=తన పెనిమిటియొక్కవచ్చుటను, కని=చూచి, మనమునన్=మనస్సునందు, హర్షించి=సంతోషమునొంది, వైభవంబు=సంపద, అమరన్=ఒప్పునట్లు, మనుజకామినీరూపంబు = మనుష్యస్త్రీయొక్కరూపును, కైకొన్నఇందిరారమణిచందంబునన్=పొందిన లక్ష్మియను స్త్రీవలె, తనరుచున్నకలకంఠి=ప్రకాశించుచున్నస్త్రీ, కుచేలునిభార్యయనుట.

తనవ్రాలుగన్నులక్రేవలన్ = తనయొక్క నిడుపులైన కన్నులయొక్క కొనల నుండి, ఆనందబాష్పములు = సంతోషముచేఁగలుగుకన్నీళ్లు, అంకురింపన్ = పొడమఁగా, అతనిపాదంబులకున్=ఆకుచేలుని అడుగులకు, ఆత్మలోన్ = మనస్సునందు, మ్రొక్కి=నమస్కరించి, భావంబునన్ = మనస్సునందు, ఆలింగనంబున్=కౌఁగిలింతను, చేసెన్, ఆధరాదేవుఁడు = ఆపుడమివేల్పు-ఆకుచేలుఁడు, అతులదివ్య అంబరఆభరణవిభూషితయై = సాటిలేనిశ్రేష్ఠములైన వస్త్రములచేతను సొమ్ములచేతను అలంకరింపఁబడినదై, రతిరాజుసాయకము లగతిన్=మన్మథునిబాణములవలె, ఒప్పుపరిచారికలు=ప్రకాశించునట్టిపనికత్తెలు, భజింపన్=సేవింపఁగా, లలితసౌభాగ్య=చక్కని మంచిభాగ్యముకలది, అగునిజలలనన్=అయినతనభార్యను, చూచి.

తా. కుచేలునిభార్య అట్లు తనయెదుటికివచ్చిన పెనిమిటిని జూచి మనుష్యస్త్రీరూపమును బొందినలక్ష్మియో యన్నట్లు ప్రకాశించుచు సంతోషంబున విశాలంబులగు కన్నులనుండి కన్నీళ్లు గాఱఁగా మనస్సున పెనిమిటి పాదములకు నమస్కరించి కౌఁగిలించుకొనెను. కుచేలుఁడు మంచివస్త్రములు సొమ్ములు ధరించి మిక్కిలి చక్కఁదనముగల పనికత్తెలచే సేవింపఁబడుచు వైభవము గలిగియున్న తనభార్యను జూచి.

క. ఆనారీరత్నంబును
దానును ననురాగరసము దళుకొత్తఁగ ని
త్యానందము నొందుచుఁ బెం
పూనినహరిలబ్ధవైభవోన్నతి మెఱయన్. 67

టీ. ఆనారీరత్నంబును = ఆస్త్రీలయందు ఉత్తమురాలును, తానును = కుచేలుఁడును, అనురాగరసము = వలపుయొక్క అతిశయము, తళుకొత్తఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా, నిత్యఆనందమున్=ఎడతెగని సంతోషమును, ఒందుచున్ = పొందుచు, పెంపు = అతిశయమును, ఊనినహరిలబ్ధవైభవఉన్నతి = పొందినకృష్ణునివలనఁ బొందఁబడినయైశ్వర్యముయొక్క అతిశయము, మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగా.

తా. ఆకుచేలుఁడును అతనిభార్యయును ఒండొరులమీఁద మిక్కిలి ప్రేమము నెల్లపుడును సంతోషమును గలిగి, కృష్ణునివలనఁ బొందినయైశ్వర్యముతో నొప్పుచు.

సీ. కమనీయపద్మరాగ స్తంభకంబులుఁ
గోమరారుపటికంపుఁగుడ్యములును
మరకతనవరత్నమయకవాటంబులుఁ
గీలితహారినీలజాలకములు
దీపితచంద్రకాంతోపలవేదులు
నంచితవివిధపదార్థములును
దతహంసతూలికాతల్పంబులును హేమ
లాలితశయనస్థలములు దనరు

తే. సమధికోత్తుంగభద్రపీఠముల సిరులు
మానితోన్నతచతురంతయానములును
వలయుసద్వస్తుపూర్ణ వాటికలును
గలిగి చెలువొందుమందిరం బెలమిఁ జొచ్చి. 63

టీ. కమనీయపద్మరాగ స్తంభకంబులున్ = చక్కని కెంపుల కంబములును, కోమరారుపటికంపుఁగుడ్యములును = ఒప్పుచున్న స్ఫటికమణులగోడలును, మరకతనవరత్నమయకవాటంబులున్ = పచ్చలనెడు శ్రేష్ఠములయిన మణులతోఁ జేయఁబడిన తలుపులును, కీలితహారినీలజాలకములున్ = కూర్పఁబడిన యింద్రనీలమణుల కిటికీలును, దీపిత చంద్రకాంత ఉపలవేదులున్ = ప్రకాశముగల చలువఱాతి తిన్నెలును, అంచిత వివిధపదార్థములును = ఒప్పుచున్న పలువిధములయిన వస్తువులును, తతహంసతూలికాతల్పంబులును = గొప్పవైన హంసలయీఁకలచేఁ జేయఁబడిన పాన్పులును, హేమలాలితశయనస్థలములున్ = బంగారముచే నలంకరింపఁబడిన పరుండుచోటులును, తనరు సమధిక ఉత్తుంగభద్రపీఠముల సిరులున్ = ప్రకాశించునట్టి మిక్కిలి పొడవైన సింహాసనములకాంతులును, మానిత ఉన్నతచతురంతయానములును =

పూజింపఁబడిన గొప్పవైనపల్లకీలును, వలయు సత్ వస్తుపరిపూర్ణ వాటికలును= కావలసిన మంచి పదార్థములచేత నిండినవాడలును, గలిగి, చెలువొందుమందిరంబు=చక్కని గృహమును, ఎలమిన్=సంతోషముతో, చొచ్చి.

తా. సకలసంపదలచేత నొప్పారుచున్న యాగృహమును కుచేలుఁడు ప్రవేశించి.

వ. సుఖంబున నుండునట్టియెడం దనకు మనోవికారంబులు వొడమకుండ వర్తించుచు నిర్మలంబగు తనమనంబుననిట్లను. ఇంతకాలం బత్యంతదురంతంబగు దారిద్ర్యదుఃఖార్ణవంబున మునింగి యున్న నాకుం గడపట గలిగిన విధంబున నిప్పుడు.

టీ. తనకు = కుచేలునకును, మనోవికారంబులు = మనస్సునకు దోషములు, పొడమకుండన్=పుట్టకుండునట్లు, వర్తించుచు = ఉండుచు, నిర్మలంబు=పాపములేనిది, అత్యంతదురంతంబు = మిక్కిలి దాఁటరానిది, అగుదారిద్ర్యదుఃఖఅర్ణవంబునన్ = అయినబీదఱికముచేతఁ గలిగినదుఃఖముఅను సముద్రమునందు, కడపటన్ = తుదియందు.

ఆ. ఎన్నఁ గ్రొత్తలైనయిట్టిసంపదలు నా
కబ్బుటెల్ల హరిదయావలోక
నమునఁ జేసి కాదె నలినాక్షుసన్నిధి
కర్థి నగుచు నల్ల నరుగుటయును. 70

టీ. ఎన్నన్=ఆలోచింపఁగా, క్రొత్తలు = నూతనములు, అయిన ఇట్టిసంపదలు, నాకున్=కుచేలునకు, అబ్బుట = లభించుట, ఎల్లన్, హరిదయాఅవలోకనమునన్ కాదె=కృష్ణునియొక్క దయతోడి చూపుచేతఁగదా, నేను= కుచేలుఁడు, నలినాక్షుసన్నిధికిన్=కృష్ణునియొద్దకు, అర్థిన్ = యాచకుఁడను, అగుచున్, అరుగుటయును=పోఁగా.

తా. ఆలోచింపఁగా, ఈసంపదలన్నియుం నాకుఁ గృష్ణుని కటాక్షముచేతనే కలిగినవి. నేను గృష్ణునియొద్దకుఁ బోఁగానే.

క. నను నావృత్తాంతంబును
దనమనమునఁ గనియు నేమి దడవక ననుఁ బో
మ్మని యీ సంపద లెల్లను
నొనరఁగ నొడఁగూర్చి నన్ను నొడయనిఁ జేసెన్. 71

టీ. నన్నున్ = కుచేలుని, నావృత్తాంతంబును = నాయొక్క సమాచారమును, తనమనమునన్ = తన(కృష్ణుని)మనస్సునందు, కనియున్ = తెలిసియుండు, ఏమి, తడవక = ప్రస్తావింపక, ననున్ = కుచేలుని, పొమ్ము, అని, ఈసంపదలు, ఎల్లనున్ = అంతయును, ఒనరఁగన్ = ఒప్పునట్లు, ఒడఁగూర్చి = కలిగించి, నన్నున్ = కుచేలుని, ఒడయనిన్ = రాజును, చేసెన్.

తా. నాసమాచారముఁ దెలిసియుఁ గృష్ణుడు నాతో నేమియుఁ బ్రస్తావింపక, నన్నుఁ బంపి, నా కీసంపదలిచ్చి, న న్నొకదొడ్డ గృహస్థునిఁ గావించెను.

వ. అట్టిపురుషోత్తముండు భక్తినిష్ఠులైనసజ్జనులు లేశమాత్రం
బగుపదార్థంబైన భక్తిపూర్వకంబుగా సమర్పించిన నది
కోటిగుణితంబుగాఁ గైకొని మన్నించుటకు నిది దృష్టాంతం
బుగాదె, మలినదేహుండును జీర్ణాంబరుండు నని చిత్తం
బున హేయంబుగాఁ బాటింపక నాచే నున్నయడుకు లాద
రంబున నారగించి నన్నుం గృతార్థునిం జేయుట తన నిర్హే
తుకదయం గాదె, అట్టి కారుణ్యసాగరుం డైన గోవిందుని
చరణారవిందంబులయందులభక్తిప్రతిభవంబుఁగలుగుం గాక
అని యప్పుండరీకాక్షునియందుల భక్తితాత్పర్యంబునందగిలి
పత్నీసమేతుండై నిఖిలభోగంబులయందు నాసక్తింబొరయక
రాగాదివిరహితుండును నిర్వికారుండును నై యఖిలక్రియ
లందు ననంతుని యనంతధ్యానసుధారసంబునం జొచ్చుచు
విగతబంధనుండై యపవర్గప్రాప్తిం బొందె మఱియును. 72

టీ. పురుషఉత్తముండు = ఉత్తముఁడయిన పురుషుఁడు - కృష్ణుఁడు, భక్తినిష్ఠులు = భక్తియందునికిగలవారు, ఐన సత్ జనులు=అయినట్టి సత్పురుషులు, లేశమాత్రంబు=కొంచెము, అగుపదార్థంబు = అయినవస్తువును, భక్తిపూర్వకంబుగాన్ = భక్తిముందుగలుగునట్లుగా, సమర్పించినన్ = ఇచ్చిన యెడ, అది=ఆవస్తువును, కోటిగుణితంబుగాన్ = కోటిమడుంగులుగా, కైకొని=తీసికొని, మన్నించుటకున్ = కాపాడుటకు, ఇది=నాసమాచారము, దృష్టాంతంబుగాదె = నిదర్శనముగదా, మలినదేహుండును = మురికిదేహముగలవాఁడును, జీర్ణఅంబరుండును=చినిఁగినగుడ్డలుగలవాఁడును, అని, చిత్తంబునన్ =మనస్సునందు, హేయంబుగాన్=నీచముగా, పాటింపక = తలఁపక, ఆదరంబునన్=ప్రీతితో, ఆరగించి=తిని, కృతార్థునిన్ = చేయఁబడిన పుణ్యాము గలవానిని, తన=ఆకృష్ణునియొక్క, నిర్ హేతుకదయన్ కాదె = కారణము లేని దయచేతనే కదా! కారుణ్యసాగరుండు=దయకునముద్రుఁడు, అయిన గోవిందుని చరణారవిందంబులయందులభక్తి = అయినట్టి కృష్ణునికమలముల వంటి పాదములయందలిభక్తి, ప్రతిభవంబున్ = ప్రతిజన్మమునను, అప్పుండరీకాక్షునియందు = ఆకృష్ణునియందు, భక్తితాత్పర్యంబునన్ = భక్తితోడి యభిప్రాయమునందు, తగిలి=ఆసక్తుఁడై, పత్నీసమేతుండై=భార్యతోఁగూడినవాఁడై, నిఖిలభోగంబులయందున్=ఎల్లసౌఖ్యములయందును, ఆసక్తి=తగులమును, పొరయక=పొందక, రాగ ఆదివిరహితుండును = రాగము మొదలగువానిచే విడువఁబడినవాఁడును, నిర్వికారుండునున్ ఐ=చాపల్యములేనివాఁడునై, అఖిలక్రియలందున్ = ఎల్లపనులయందు, అనంతుని అనంతధ్యానసుధారసంబునన్=కృష్ణునియొక్క కడలేని ధ్యానమనెడు అమృతముయొక్క రుచి చేత, చొక్కుచున్=పరవశుఁడగుచు, వితతబంధనుండుఐ=పోయినసంసార బంధముగలవాఁడై, అపవర్గప్రాప్తిన్=మోక్షముయొక్కలాభమును, ఒందెన్ = పొందెను.

ఆ. దేవదేవుఁ డఖిలభావజ్ఞుఁ డాశ్రిత
వరదుఁ డైనహరికి ధరణీసురులు
దైవతములు గాన ధారణీదివిజుల
కంటె దైవ మొకఁడు గలఁడె భువిని. 73

టీ. దేవదేవుఁడు=దేవతలకెల్లను దేవుఁడును, అఖిలభావజ్ఞుఁడు = ఎల్ల భావముల నెఱిఁగినవాఁడును, ఆశ్రిత=ఆశ్రయించినవారికి, వరదుఁడు=కోరిన వరముల నిచ్చువాఁడును, అయినహరి = అయినట్టికృష్ణునకు, ధరణీసురులు = బ్రాహ్మణులు, దైవతములు=పూజింపఁదగినవారు, కాన, భువి=భూమిమీఁద, ధారణీదివిజులకంటెన్ = బ్రాహ్మణులకంటె, దైవము=దేవుఁడు, ఒకఁడు = ఇతరుఁడు, కలఁడే=కలఁడా? (లేఁడని భావము.)

తా. సర్వమును దెలిసిన కృష్ణునకు బ్రాహ్మణులు దేవునితో సమానులుగనుండ బ్రాహ్మణులకంటె వేఱే దైవము లేదు.

క. మురహరుఁ డిట్లు కుచేలునిఁ
జరితార్థునిఁ జేసినట్టిచరితము విను స
త్పురుషుల కిహపరసుఖములు
హరిభక్తియు యశముఁ గలుగు నవనీనాథా. 74

టీ. అవనీనాథా! (పరీక్షితునిసంబోధనము.) మురహరుఁడు=కృష్ణుఁడు, ఇట్లు=ఈప్రకారము, కుచేలునిన్, చరితార్థునిన్ = చేయఁబడినయుత్తమ కార్యముగలవాని మహైశ్వర్యవంతునిఁగ, చేసినట్టి చరితమున్, విను సత్పురుషులకు=వినునట్టి పురుషశ్రేష్ఠులకు, ఇహపరసుఖములు = ఈలోకము నందును పరలోకమునందును సౌఖ్యములును, హరిభక్తియు=విష్ణువునందలి భక్తియును, యశము=కీర్తియును, కలుగున్=కలుగును.

తా. ఈకుచేలోపాఖ్యానమును వినునట్టిమహాత్ములకు నిహపరసౌఖ్యములు హరిభక్తియును గీర్తియుఁ గలుగును.

శ్రీః శ్రీః శ్రీః.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్‌వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1950